

Σ. Σ. Χαρχιανάκης

ΣΠΗΛΑΙΩΔΗ ΤΟΠΙΑ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΣΠΗΛΑΙΩΔΗ ΤΟΠΙΑ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Σπηλαιώδη τοπία

Πρώτη έκδοση, Ἀθήνα 2005

ISBN 960-353-120-0

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Ἀθήνα, Τηλ. 210 360 55 32, Fax 210 36 37 304
e-mail: domosbooks@internet.gr

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΣΠΗΛΑΙΩΔΗ ΤΟΠΙΑ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὧτα ἀκούοντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικὰ ιδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ὑγρὰ τοπία, Ἀθήνα 1994.
Fireworks and Sparrows (ἐκδ. Primavera), Sydney 1994.
Τεφρὲς ἀκτὲς, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεία χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὅμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.
Νεροσυρμὴ, Ἀθήνα 2002.
Australian Passport, διγλωσση ἀνθολογία (ἐκδ. Brandl & Schlesinger), Sydney 2002.
Οἱ πρῶτες ὕλες, Ἀθήνα 2003.
Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ, Ἀθήνα 2004.
Mother. A Moving Reflection of God, (ATF Press) Adelaide 2005.

Μνήμη Μιχαήλ Έμμ. Θέμελη

*Τὸ καθαρὸ φορτίο
μιαῖς χειρονομίας πρὸς τ' ἄστρα*

Πῶλ Ἑλύάρ

ΝΕΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

“Όλοι οί όμόκεντροι κύκλοι
πού προξενεί ή πτώση στο νερό
είναι τὰ σωσίβια του ναυαγοῦ.

N. Kantschev

Σημασία δέν έχει
ποιό μέλος του σώματος πρωτοστάτησε
στην πρώτη κίνηση
πού εξελίχθηκε σέ λειτουργία.
Άπορίας άξιο μάλλον τὸ γιατί
ονομάσαμε πάντα τήν πρώτη κίνηση
«χειρονομία».

Ίσως γιατί στον άνθρωπο τὸ άτομο
ποτέ δέν λειτούργησε στον ένικό.
Άκόμη καί ή έσχατη πτώση του
νεῦμα
μεταδιδόμενο κυκλικά ὡς τὸ άπειρο.

Sydney-Brighton Le Sands 5-1-2004

ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

«Ὅσῳ περισσότερόν τις γελᾷ
τόσῳ ἀνθρωπινότερος εἶναι.»

Ἑμμ. Ροῖδης

Γιὰ νὰ γελάσεις πρέπει νὰ μπορεῖς
νὰ ξεχνᾷς.

Γιὰ νὰ ξεχάσεις πρέπει νὰ μπορεῖς
νὰ ἐλπίζεις.

Γιὰ νὰ ἐλπίζεις πρέπει νὰ μπορεῖς
νὰ πιστεύεις.

Γιὰ νὰ πιστεύεις πρέπει νὰ μπορεῖς
ν' ἀγαπᾷς.

Sydney-Brighton Le Sands 17-1-2004

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Πρόβαλε ἀνθὲ τσῆ Μάνας Σου
κι ὁρμήνεια τοῦ Κυροῦ Σου
καὶ τ' Ἀδερφοῦ Σου ἀπαντοχὴ
καὶ τσῆ γενιᾶς καμάρι
νὰ δεῖς πὼς Σὲ θυμούμαστε
νὰ μὴν παραπονιέσαι.

Ἀσθήκωτος ὁ χωρισμὸς
μὰ 'χει ἡ ψυχὴ φτεροῦγες
καὶ σφιχταγκαλιαζόμαστε
κάθε πρωὶ καὶ δεῖλι
καὶ τὸ καντήλι ἀνάβουμε
ὥσπου ν' ἀνταμωθοῦμε!

Sydney-Brighton Le Sands 20-1-2004

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

Σπασμένα ἦταν τὰ κρύσταλλα
καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πατημασιές σβησμένες
πὶὸ γρήγορα κι ἀπ' τὶς ἀέρινες διαδρομές
τοῦ πελαργοῦ.

Ποῦ πῆγαν κεῖνοι ποὺ τραγούδησαν τὸν ἥλιο
μὲ σκηνικὸ μονάχα τὴν Αὐγή;
Ὅσο ἡ σφαῖρα γυρίζει ἀνακαινίζοντας
κάθε σημεῖο τῆς εὐθείας
στὴ μυστικὴ γραμμὴ
ποιὸς εἶναι κεῖνος ποὺ ὀρίζει
ἀρχὴ καὶ τέλος;

Sydney-Brighton Le Sands 23-1-2004

Ο ΧΟΡΕΥΤΗΣ

Κινεῖ τὸ σῶμα σὰν νὰ μὴν εἶναι δικό του
ἐργαλεῖο οὐδέτερο ποὺ δὲν ἀντιστέκεται
σ' ὅποιοδῆποτε χειρισμὸ
καὶ δίνει τὴν ἐντύπωση πὼς δὲν πονᾷ
μήτε μπορεῖ καμιὰ προσπάθεια
νὰ τὸν κουράσει.

Μονάχα ὅταν φτάνει στὴν κορφή τῆς καμπύλης
καθὼς ἔχουν ὑποταχθεῖ οἱ ἡττημένες ἀντιστάσεις
τῶν ὀστῶν τῶν ἰστῶν καὶ τῶν νεύρων
βλέπεις στὸ βλέμμα καὶ τὴν ὑγρὴ ἀνάσα
νὰ πανηγυρίζουν ἐν ἄκρᾳ σιγῇ
ἀδιάσπαστες στὸ κοινὸ κατόρθωμα
ὅλες τῆς ψυχῆς οἱ δυνάμεις!

Sydney-Brighton Le Sands 24-1-2004

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

*Εἶδα τὰ βρεγμένα φύλλα τῆς ἐλιάς νὰ τρεμοπαίζουν
μὰ νὰ στέκονται ἀγέρωχα!*

Βάννα Μαρκετάκη

Ἔτσι γινόταν πάντα.

Κι ἔτσι γίνεται ἀκόμα.

Κι ἴσως περισσότερο στὸ μέλλον

ἔτσι πάντα θὰ γίνεται.

Θὰ μᾶς παρηγοροῦν κάθε φορὰ χωρὶς λόγια

τὰ θεωρούμενα ἄψυχα μέρη τοῦ Σώματος

τῆς ἀδιαίρετης Δημιουργίας

καθὼς αὐτὰ διατηροῦν σταθερὲς τὶς μορφές

καὶ τοὺς ρυθμοὺς

στὶς ἐκρήξεις καὶ τοὺς παροξυσμοὺς

τοῦ ἔκπτωτου ἀνθρώπου.

Sydney-Brighton Le Sands 24-1-2004

ΠΕΡΙ ΑΓΓΕΛΩΝ

Στή Μαρία Ψαρομμάτη († Ίαν. 2004)

Μικρή Μαρία,
τώρα μπορῶ νὰ τὸ πῶ ἐν μέσῃ Ἐκκλησίᾳ
ἐκ μέρους τῶν Γονέων καὶ τῶν Ἀδελφῶν
καὶ ὅλων τῶν Φίλων Σου
ὅτι πολὺ πρὶν ἀρρωστήσῃς Δωδεκάχρονη
εἶχες δεχθεῖ τόση χάρη χωρὶς νὰ τὸ ξέρῃς
ὥστε ἀκολουθοῦσες σιωπηλῇ κατὰ πόδας
τῇ Μεγάλῃ Μαρίᾳ
τὴν Παναγίᾳ
σὰν γατάκι σπιτίσιο ποὺ δὲν ζήτησε τροφή
παρὰ μονάχα συντροφιά καὶ γαλήνη.
Τὸ παιδικό Σου σῶμα πρὸς τὸ τέλος
εἶχε πάρει τὸ σχῆμα ἱερῆς καμπύλης
καὶ μὲ τὰ δάκτυλα ἀκόμῃ στὸ πιάνο
συνεχῶς ρωτοῦσες
μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα ἀπὸ ἀπέραντη νοσταλγία
μονάχα ἂν καὶ οἱ Ἄγγελοι ἀρρωσταίνουν.
Τίποτε ἄλλο!

Sydney-Brighton Le Sands 24-1-2004

ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΤΥΦΛΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ

Ἐκαμαν λάθος·
τὸ μεγαλύτερο λάθος ἔκαμαν
ὅσοι πίστεψαν
πὼς ἡ νύχτα ὀριοθετεῖται
καὶ μάλιστα μὲ στοιχεῖα συμβατικά
συνθῆκες ἀπρόσωπες
προσδοκίες τυφλῆς οὐτοπίας.
Τὸ πιὸ ἀσύμβατο δεδομένο στὴ φύση
εἶναι ἡ νύχτα
τουλάχιστον γιὰ τὸν ἄνθρωπο
φῶς ἐκ φωτὸς ἐξ ὀρισμοῦ.
Ὅσο βαθύτερα μᾶς φωτίζει αὐτὴ ἡ ἀλήθεια
τόσο λιγότερη νύχτα θὰ εἰσβάλει
στοὺς χώρους πού κυοφορεῖται ἡ ζωὴ
ιδιωτικὸς ἢ δημόσιος ἀδιακρίτως.

Sydney-Brighton Le Sands 28-1-2004

ΣΕ ΡΙΖΙΜΙΟ ΧΑΡΑΚΙ

Ἀπὸ τὴ βέργα τοῦ βοσκοῦ
κι ὡς τοῦ ζευγαῖ τ' ἀλέτρι
μετράει ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο
κι ὁ ἄνθρωπος τὴν ψυχὴ του
καὶ τὰ βουνὰ σωπαίνουνε
κι οἱ κάμποι ἀναρωτιοῦνται
ἔντα λογῆς νὰ 'ν' ἡ ζωὴ
στὸν ἀποκάτω κόσμο.

Μὰ τὰ μεγάλα μυστικὰ
θὰ μένουν σφραγισμένα
'σαμε νὰ στέκουν τὰ βουνὰ
κι οἱ κάμποι νὰ διψοῦνε
κι ὁ ἥλιος νὰ μὴ σταματᾷ
νὰ διώχνει τὰ σκοτάδια
ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 28-1-2004

ΣΧΕΔΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

Θά 'θελε νά 'ξере ποιός εἶναι
 μὰ δὲν ξέρει.
 Τὸ μόνο πού μπορεῖ νὰ πεῖ
 χωρίς ντροπὴ
 εἶναι πὼς φθονεῖ τοὺς καταρράχτες
 κεῖνα τὰ ὑπερεκχειλιζόντα ἀρσενικὰ νερά
 πού δὲν ἀντέχουν γιὰ πολὺ πλήξη ὀρίζοντιου.
 Μὴ συναντώντας ἀντίσταση πέρα ἀπ' τὸν ἄνεμο
 γκρεμίζονται στὴν Ἀβυσσο
 ἀφοῦ σκορπίσουν στὴ διαδρομὴ τὸ ὑγρὸ τους σῶμα
 σὲ φωτεινὰ σταγονίδια
 κονιορτὸς ἀπὸ λείψανα Νεομάρτυρος.

Melbourne 30-1-2004

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΑΓΛΥΦΗ

Νέφη πού περιφέρονταν ἀδέσποτα
στο θόλο τ' οὐρανοῦ
δὲν ἦταν πάντα ὑδρατμοὶ πού τοὺς γέννησε
ἀφόρητη ζέστη
μήτε καπνοὶ ἀπὸ ἐργοστάσια ἢ πυρκαγιές.
Κάποτε ἦταν στεναγμοὶ ἀπελπισμένων
πού κάποιοι δὲν πρόλαβαν ἢ δὲν θέλησαν
νὰ τοὺς κρύψουν
κι ἔτσι ἀνέβηκαν κι ἔμειναν μετέωροι
καταγγελία ἀνάγλυφη
χρῶμα καὶ σχῆμα προβάτου.

Melbourne-Sydney 2-2-2004

ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Τὸ θαῦμα ὑπάρχει ἐκεῖ πού τὸ ἀναζητᾷς.

Πάτ Κόξ

Θαῦμα δὲν εἶναι τὸ ἔκτακτο
μήτε τὸ σπάνιο καὶ τὸ λίγο
γιὰ νὰ χρειάζεται νὰ τὸ ψάξεις
σὰν τὸν χρυσὸ
ἢ τοὺς πολύτιμους λίθους.
Θαῦμα εἶναι τὸ τακτικὸ καὶ τὸ πολὺ
γιὰ νὰ σκεπάζει ὅλους
ἀπλωμένο ὡς τὸν ἔσχατο κόκκο κονιορτοῦ
τῆς ἀπέραντης δημιουργίας
ἄρκει νὰ μὴ θεωρήσεις τίποτε
τυχαῖο ἢ ἀνόητο
κι ἀκόμη πιὸ πολὺ
τίποτε αὐτονόητο.

Sydney-Redfern 4-2-2004

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΘΕΟΙ

“Ένα πρωὶ ποὺ δὲν ἤχοῦσαν πιά καμπάνες
καὶ δὲν ὑπῆρχαν Ναοὶ
ἐκεῖνος περίμενε νὰ δεῖ τὸν ἥλιο
ν’ ἀνατέλλει μέσ’ ἀπ’ τὰ σύννεφα
μὰ ὁ ἥλιος δὲν φαινόταν.
“Όταν ἀλλάζει τόσο ριζικὰ τῶν πραγμάτων ἡ τάξη
δὲν εἶναι μόνο οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀγανακτοῦν
καὶ ζητοῦν ἐπανάσταση
εἶναι πρωτίστως οἱ θεοὶ ποὺ ἐξοργίζονται
σὰν ἄνθρωποι
καὶ δὲν σπλαχνίζονται πιά σὰν θεοί.

Sydney-Brighton Le Sands 9-2-2004

ΑΜΦΙΒΟΛΟ ΠΡΩΤΕΙΟ

Ποτέ δὲν φιλοδόξησε ὁ ἥλιος
μήτε ἢ σελήνη
νὰ συναγωνιστοῦνε τὸ φῶς
τοῦ δικοῦ σου προσώπου
ἔχοντας διδαχθεῖ ἀπ' ὅλα τὰ συμφραζόμενα
πῶς μόνο γιὰ σένα ἔκτισε ὁ Θεὸς
ἀπὸ τὸ Ἄλφα ὡς τὸ Ὠμέγα
τὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Χωρὶς ἐσένα ἡ κτίση δὲν θά 'ταν κόσμος
ἂν δὲν ὑπῆρχαν τὰ δικά σου μάτια
θά 'μενε ἀθέατο τὸ σύμπαν
ἄγνωστος ὁ Θεός.

Πόσο θ' ἀντέξεις νηφάλιος
ἓνα τόσο βαρὺ φορτίο
νιώθοντας ὅλο πιὸ ἄνισος
καὶ πρὸς τὸν κόσμο καὶ πρὸς τὸν Θεὸ
ὅσο βαθύτερα τὸ συλλογιέσαι;

Ἴσως αὐτὴ ἡ ἀνισότητα
ὅσο δὲν ντρέπεσαι νὰ τὴν ὁμολογεῖς
ἐνώπιον Ἑθνῶν καὶ Βασιλέων
κυοφορεῖ πιὸ πολὺ κι ἀπ' τὴ δόξα σου
τὴ δοτὴ σωτηρία!

Sydney-Brighton Le Sands 13-2-2004

ΠΑΛΙ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Δὲν ἔχει ἄδικο ὁ Σεφέρης
    πὼς τὰ λόγια μας
εἶναι παιδιὰ κάποιων ἄλλων!
“Ὅμως ἂν τὰ κυοφορήσαμε ἐμεῖς
ποιὸς θ’ ἄρνηθεῖ πὼς στὶς φλέβες των
    τρέχει δικό μας αἷμα;

Sydney-Brighton Le Sands 16-2-2004

Η ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Κείνος πού κολλᾷ σέ μιὰ περίπτωση
γίνεται μεροληπτικός
σχεδὸν εἰδωλολάτρης.
Δὲν ἦταν ἐπαρκὴς ἡ προειδοποίηση
ἀπὸ τὸν προσδιορισμὸ τῆς προθέσεως
γιά ὅλες τὶς πτώσεις
ἀπὸ τὸ κέντρο ὡς τὴν περιφέρεια
στὴ διαρκὴ προσπάθεια ἀναπτύξεως
μὲ πλῆθος προσκομμάτων;
"Ὅσο θυμούμαστε τὴν προγονικὴ παραίνεση
διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐπί-σκεψη,
ὑπάρχει ἀκόμη ἐλπίδα,
ἔστω μικρή,
νὰ μὴ βρεθοῦμε ἐξόριστοι
δηλαδὴ ἀποκομμένοι
ἀπ' τὴν ὀργανικὴ συνέχεια
ἀφανῶν ἀθλημάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 20-2-2004

Η ΠΡΟΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Μεταλλαγμένες οί τροφές
κι οί ακτίνες τοῦ ἡλίου ποὺ διαβρώθηκαν
ἀπ' ὅσα λύματα κουβαλοῦσε τὸ σύννεφο
τῆς βαριᾶς βιομηχανίας
φέρνανε πίσω θανάσιμα ἀπόβλητα
προίκα τοῦ διαβόλου
γιὰ παιδιὰ καὶ φυτὰ καὶ λουλούδια.

Sydney-Brighton Le Sands 21-2-2004

ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟ

Πολὺς ἀέρας φυσοῦσε ἀπ' τὸ παράθυρο
καὶ δὲν ἤμουν στὸ σπίτι
νὰ καταγράψω ἀνερμήνευτες ἀλλαγές
στὰ μπιμπελὸ τῆς βιβλιοθήκης
καθὼς ἀνάλαφρα σώματα προσπαθοῦσαν
νὰ ἀντισταθοῦν
ὥς ἡ ἐλάχιστη τρίτη διάσταση
πότε στὸν χάρτινο κόσμο τῆς γραφῆς
πότε στὸν ἀδιάστατο ὄγκο τοῦ ἀνέμου.

Ἔτσι περίπου θὰ συμβαίνει καὶ στὰ μέλη
τοῦ δικοῦ μου σώματος
ἀφοῦ δὲν μπορῶ νὰ παρακολουθήσω
τις ἀθέατες λειτουργίες
μήτε νὰ καταγράψω τὶς φθορές
ἀρκούμενος σὲ τροφή καὶ περίθαλψη
κι ἀφήνοντας τὰ ὑπόλοιπα στὸν δικαιοῦχο.

Sydney-Brighton Le Sands 23-2-2004

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ

Δουλειά δική σου δὲν εἶναι
νὰ περιγράψεις τὸ πρᾶγμα
κεῖνο ποὺ ἔχει διαπραχθεῖ μιλάει μόνο του
καὶ κάθε λόγος πιά γι' αὐτὸ
κινδυνεύει νὰ τὸ ἐξωθήσει στὴν παρεξήγηση.
Ἄσε τὰ πρᾶγματα νὰ μιᾷ τὸ καθένα
ὅπως ὁ ἀδέσμευτος ἄνεμος
ἢ ἀναμενόμενη βροχὴ
ἢ κυνηγημένη ὁμίχλη.
Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἱερὸ ὅσο τὸ βλέπεις
καὶ δὲν μιᾷς
καὶ πρὸ παντὸς ὅσο δὲν τὸ προσθέτεις
ἀνώνυμο πλάι στὰ ἄλλα
γιὰ νὰ σχηματίσεις τὸ βέβηλο πληθυντικὸ
τοῦ παντοπωλείου.
Τὸ πρᾶγμα ζεῖ κι ἀναπνέει ὁλόκληρο
μονάχα στὸν ἐνικό.
Αὐτὸ δὲν εἶναι μοναξιά
δὲν εἶναι ὑπεροψία.
Μονάχα ὅταν ὅλα τὰ γύρω ξεχασθοῦν γιὰ λίγο
σὰ νὰ 'ταν περιθώριο
μπορεῖς νὰ δεῖς ὁλόκληρο τὸ περίγραμμα
ἥγουν τὸ στρογγυλὸ μυστήριο
τοῦ ἄγνωστου κλήρου!

Sydney-Brighton Le Sands 27-2-2004

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΛΥΤΡΩΣΕΙ ΤΟΝ ΑΘΩΟ;

Τὸ πρόβλημα, κόμβος ποὺ κράζει
καὶ προκαλεῖ.
Τὸ αἵνιγμα, κόμβος ποὺ καιροφυλακτεῖ
καὶ τρομάζει.
Ποιὸς θὰ λυτρώσει τὸν ἄθωο ποὺ δὲν ἔμαθε
νὰ περπατᾷ καὶ ν' ἀλλάζει δρόμο
μπροστὰ στὴν πρόκληση
νὰ χαμογελᾷ καὶ ξαφνικὰ νὰ παγώνει
μπροστὰ στὸν τρόμο;

Sydney-Brighton Le Sands 1-3-2004

ΜΑΥΣΩΛΕΙΑ ΠΤΩΜΑΤΩΝ

“Οποῖος μασάει τὰ λόγια του
μοιραίως βγάζει σκοτωμένες ἀλήθειες
ὀλοζώντανα ψέματα.
Ποιὸς λόγος τὸν ὥθησε νὰ μιλήσει
ἀφοῦ δὲν ἄντεχε τὴν εὐθύνη τοῦ λόγου;
”Ἔτσι γέμισαν τὸν ἀέρα
μαυσωλεῖα πτωμάτων.
Δὲν ἔδωκαν μάχη γιὰ τίποτε
γιατὶ δὲν πίστεψαν τίποτε.

Sydney-Brighton Le Sands 2-3-2004

Ο ΠΕΡΙΓΥΡΟΣ

Μιλοῦν συνεχῶς γιὰ χίλια-δύο
ὁμῶς εἶναι λίγα κεῖνα πού αισθάνονται
γιὰ νὰ δέσουν παρέα.
Ἔτσι ἀναγκάζεται καθένας πού ἐξαντλεῖται
σέ ὅσα πρόλαβε νὰ πεῖ
μὲ στόχο τὴν προσοχὴ τῶν περισσοτέρων
νὰ ξαναγυρίσει στὴ μοναξιά του
μετρώντας πάλι τοὺς φόβους
γιὰ τὴν ἐπόμενη μέρα
ὅπως μετρᾷς τὰ χρήματα πού μένουν
ἀκόμη
ὥσπου νὰ πληρωθοῦν οἱ ἐκκρεμότητες.

Sydney-Brighton Le Sands 9-3-2004

Ο ΒΙΟΤΟΠΟΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Ὀνειρεύομαι ὅλες τῖς ὁμορφες
πού περπατοῦν μέσα στὴ νύχτα.

Πῶλ Ἑλυάρ

Κανεῖς δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ δώσει
ἕναν ἔστω κατὰ προσέγγιση ὁρισμὸ τῆς νύχτας
καθὼς ἐκ τῶν προτέρων τὴν ταυτίζουμε
    μὲ τὸ ρευστὸ
    μὲ τὸ βαθὺ
    μὲ τὸ σκοτάδι.

Διόλου λοιπὸν τυχαῖο πού τὰ ὄνειρα
τὰ ἔχουμε πάντα δέσει μὲ τὴ νύχτα.
Ὅμως, ἂν νύχτα ὁ κατεξοχὴν
    βιότοπος τοῦ ὀνείρου
πῶς ἡ ψυχὴ τῶν ποιητῶν ἐπιβιώνει
βλέποντας ὄνειρα ντάλα μεσημέρι;

Sydney-Brighton Le Sands 15-3-2004

ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Βλέπει τὸν ζητιάνο στὸ πεζοδρόμιο
μὲ ἀπλωμένο χέρι καὶ τὸ καπέλο στὸ δάπεδο
νὰ μαζεύει κέρματα τοῦ κόσμου ποὺ σχολνᾷ
πηγαίνοντας νὰ κρυφτεῖ στὴ νύχτα
τὸν μόνο χρόνο ποὺ δὲν ἔχει προγραμματισμοὺς
ἢ σταθερὲς προβλέψεις
κι ἀνακαλύπτει ἐκλεκτικὲς συγγένειες
ἀναλογίες εἰκόνων.

Κι αὐτὸς ζητιανεύει ὀλημερίς
ἤχους καὶ χρώματα κραυγὲς καὶ ψιθύρους
γιὰ νὰ πλέξει τὸ ροῦχο ποὺ θὰ ντύσει
τὴ γύμνια του.

Ἄν περισσέψει κανένα ρετάλι
θὰ τὸ δώσει στὸ γείτονα
ἢ καὶ στὸν ἴδιο τὸ Θεὸ
ὅπως ἔλεγε ὁ Ρίλκε!

Melbourne 22-3-2004

ΤΑ ΑΣΥΝΟΔΕΥΤΑ

Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὀρθρον...

(Ψαλμ. 138, 9)

Ἦτανε μουτρωμένος ὁ μικρὸς
    πού τὸν ἀγουροξύπνησαν νὰ πάει σχολεῖο
    τὴν ὥρα πού τὰ πιὸ πολλὰ παιδιὰ κοιμοῦνται
        κι αὐτὸς δὲν ἦταν μήτε ἑφτά χρονῶν.
Περίμενε στὴ στάση τοῦ λεωφορείου
    καὶ δὲν ἦταν μόνο μουτρωμένος.
Κοιτοῦσε τώρα ἀπαρηγόρητος
    ὄχι πιά γιὰ τὸν ὕπνο πού τοῦ στέρησαν
    ἀλλὰ γιατί περίμενε μόνος.
Δὲν θέλησα νὰ τοῦ πῶ λέξη
    μὴν τὸν ἐνοχλήσω.
Ἀρκέσθηκα σ' ἓνα φευγαλέο χαμόγελο
    πού δὲν βρῆκε τὴ δύναμη ν' ἀνταποδώσει.
Μὰ ἂν τοῦ μιλοῦσα θά μπορούσα νὰ τοῦ πῶ
    πόσα μεταναστόπουλα ἀπ' τὸ Καστελλόριζο
        ἢ ἀπ' τὸ Τσιρίγο
ἦλθαν στὴν ἡλικία του ἀσυνόδευτα στὴν Αὐστραλία
    ν' ἀναζητήσουν τὸν πατέρα πού δὲν γνώρισαν
        τὸ μακρινὸ θεῖο ἢ ἄλλο συγγενὴ
χωρὶς νὰ κουρασθοῦν νὰ ψάχνουν
    χωρὶς νὰ φοβηθοῦν...
Καὶ στὸ τέλος δὲν χάθηκαν!

Sydney-Brighton Le Sands 26-3-2004

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΝΕΥΜΑ

Γιὰ νόημα ψάχνουν οἱ φιλόσοφοι
ἐνῶ τὸ κηρύττουν οἱ ἠθικολόγοι
ἀλλὰ τὸ νόημα δὲν εἶναι νόηση
νὰ ἀπαιτεῖ σπαζοκεφαλιά
τὸ νόημα εἶναι νεῦμα.
Χειρονομία μυστικῆς ἀγάπης
τὸ νόημα
ἐκθετη τρυφερότητα ποὺ σέ καλεῖ
νὰ ἀπολαύσεις τὴ φύση τῶν ὄντων
καθὼς σοῦ δίνεται ἀνθισμένη
ξεχνώντας μιὰ στιγμὴ τοὺς ἀργυραμοιβούς.

Brighton Le Sands 14-4-2004

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΜΟΥ Ο ΚΑΛΥΜΝΙΟΣ

Πρῶτὶ τὸν εἶδα ἀπέναντι στὴν αὐλή του
νὰ ξυπνᾷ καὶ νὰ πηδάει ἀπ' τὸ κρεβάτι
κατευθείαν ἔξω
περπατώντας ξυπόλυτος στὶς νοτισμένες πλάκες
σημάδι πὼς δὲν ἔσβησε ποτὲ στὸ αἷμα του
ἡ δίψα τοῦ Ἀνταίου.

Πῆρε ὕστερα μιὰ μεγάλη κούπα
θὰ ἔταν βραστάρι τοῦ βουνοῦ
φερμένο τελευταῖα ἀπ' τὴν Πατρίδα
κι ἄρχισε νὰ ρουφᾷ σὰν νέκταρ
τὸ ὑγρὸ ἄρωμα
τὴν ὥρα ποὺ ἡ γυναῖκα του μὲ τὰ παιδιὰ
ἔβλεπαν ἴσως ὄνειρα, τὸ ἴδιο γλυκὰ
κάτω ἀπ' τὴ θαλπωρὴ τοῦ δικοῦ του
μεροκάματου.

Φόρεσε στὴ συνέχεια ἓνα-ἓνα
τὰ τσουράπια του καὶ τὰ παπούτσια
κι ἀνέβηκε στὴ σέμι-τρέιλερ
σὰ νὰ σκαρφάλωνε στὰ ἀστέρια
ν' ἀρπάξει τὸ ἴδιο τὸ φεγγάρι
ποὺ ἦταν ἀκόμη ὁλόκληρο στὸν οὐρανό.
Κίνησε τέλος τὴ μέρα του μὲ τὸ
σταυροκόπημα
γιὰ νὰ ἔναι βέβαιος
πὼς θὰ ἔρθῃ πίσω τὸ βράδυ.

Sydney-Brighton Le Sands 15-4-2004

ΣΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Στὴ Στελίτσα

Δὲν εἶναι παρελθόν
μήτε εἰσέτι παρερχόμενο.
Ἄν ἦταν ἔτσι δὲν θὰ μιλούσαμε πιά γι' αὐτό.
Συνήθως μιλοῦμε γι' αὐτὸ ποὺ γίνεται
γι' αὐτὸ ποὺ βλέπουμε νὰ ἔρχεται ἢ νὰ φεύγει
γιατὶ ξέρομε πῶς μᾶς «ἀφορᾷ»
δηλαδή μᾶς βλέπει κι αὐτὸ
καὶ θὰ συνεχίσει νὰ μᾶς κοιτάζει
ἀκόμη κι ἂν κάποια δύναμη τὸ σέρνει βιαίως
νὰ τὸ ἀποσπάσει ἀπὸ μᾶς
σὰν τὸ μικρὸ παιδί ποὺ τὸ πῆραν οἱ γονεῖς
ἀπὸ μιὰ παρέα
κι αὐτὸ ἐνῶ ἀναγκάζεται νὰ ἀκολουθεῖ
ἐξακολουθεῖ νὰ γυρνᾷ πίσω
καὶ νὰ κοιτάζει
νὰ κοιτάζει ἐπίμονα
νὰ κοιτάζει νοσταλγικά
μὴ θέλοντας νὰ γίνει παρελθόν.

Sydney-Brighton Le Sands 17-4-2004

ΑΛΛΟΣ ΟΡΟΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ

‘Ο μακαρίτης Νίκος Καρούζος
δὲν χόρτασε ψωμὶ
γιὰ νὰ προλάβει νὰ «ἀπο-λαύσει»
Θεὸ καὶ ποίηση.
“Οσοὶ δὲν εἴμαστε ἄξιοι ν’ ἀκολουθήσουμε
ἔστω μακρόθεν τὸ παράδειγμά του
ἄς τοῦ ψάλλουμε ἐκ βαθέων
τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη»
ὄχι κυρίως γι’ αὐτὸν
πρωτίστως γιὰ δική μας ὑπόμνηση...

Sydney-Brighton Le Sands 20-4-2004

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ DNA

«Φαντάζονται ότι ανακάλυψαν τή ζωή
ἐπειδὴ ἀνακάλυψαν τὸ DNA»

Ἀλέκος Φασσιανός

Δὲν ὑπάρχει βλασφημία φρικτότερη
ἀπὸ τὸ νὰ τελεῖς πράξεις δικές σου
ἐν ὀνόματι Κυρίου
νὰ τολμᾷς δὲ καὶ νὰ τὸ κηρύττεις
ἀκόμη κι ὅταν ξέρεις ὅτι ψεύδεσαι.
Ἄν εἴμαστε σὲ καλύτερη μοίρα
οἱ περιλειπόμενοι
ἂς ἀπαντήσουμε μόνο εὐκτικά:
θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου...
καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου!

Sydney-Brighton Le Sands 20-4-2004

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ

Ἀνοίγεις ξαφνικὰ τὰ μάτια
καὶ πρὶν δεῖς τὸ ρολοὶ ἔχεις λησμονήσει
πόση ὥρα νωρίτερα ἀγωνίστηκες
    νὰ τὰ κλείσεις γιὰ νὰ κοιμηθεῖς.
Τὰ μαξιλάρια ὁλόλευκα ἔχουν πυρετὸ
σὰν νὰ βρίσκεσαι συνεχῶς σὲ νοσοκομεῖο
κι ἡ νύχτα ἔξω σὲ περιμένει ἀνυπόμονη
    γιὰ τὸν ἑωθινὸ σου περίπατο
    ποὺ πάει νὰ γίνῃ ἀμφίθυμη ἐμμονή.
Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα τὰ σκόρπια περιοδικὰ καὶ βιβλία
    στὴ μοκέτα τοῦ δαπέδου
φέρνουν πίσω μακάβριες παιδικὲς ἀναμνήσεις
    ἀπ' τὴν πλακόστρωτη αὐλὴ τοῦ πατρικοῦ
σκεπασμένη τελείως
μὲ σφαγμένα πρόβατα καὶ χοιρίδια
καθὼς περίμεναν τὴν περαιτέρω διεκπεραίωση
πρὶν καταλήξουν στὴν πολυώνυμη
    χριστουγεννιάτικη πελατεία.

Sydney-Brighton Le Sands 21-4-2004

ΥΠΟ ΟΞΕΙΑΝ ΓΩΝΙΑ

Λατρεύαμε τὴν τομὴ τῆς σελήνης μὲ τὸ κλωνάρι τῆς ροδακινιάς.

Κλεῖτος Κύρου

Ἐσὺ δὲν χρειάζεσαι σκηνικὲς προετοιμασίες
μήτε ὑπόκρουση μουσικὴ
ὅπως κάνουν σὲ δημιουργίες θεάτρου.
Φτάνει ἀκαριαῖα νὰ σὲ χτυπήσει
εἰκόνα δυνατὴ
κι ἀμέσως τὸ θάμβος ἀναβλύζει σὰν αἷμα
ἀπ' τὸ κομμένο δάχτυλο τῆς σελήνης
ἐνῶ τὸ θαῦμα διαγράφεται
ὑπὸ ὀξείαν γωνία
δείχνοντας τὸ κλωνάρι τῆς ροδακινιάς.

Sydney-Brighton Le Sands 21-4-2004

Η ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΗ ΤΩΝ ΚΛΗΤΩΝ

Τίποτα δὲν μπορέσαμε νὰ σοφισθοῦμε
γὰ νὰ πέσει ὁ ἄνεμος
νὰ κοπάσει ἡ καταιγίδα.
Δὲν ἤμασταν, βλέπετε, γόητες ἢ μάγοι
μήτε Ἀπόστολοι θαυματουργοὶ
κι ἂς εἶχαμε ἀκούσει τὸν Διδάσκαλο
νὰ βεβαιώνει τοὺς πιστεύοντας:
ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν
γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς
ὄφεις ἀροῦσιν
κὰν θανάσιμόν τι πῖωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει
ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν
καὶ καλῶς ἔξουσιν.
Ποιὸς θὰ ἔχε πρόσωπο νὰ ξαναβγεῖ στὴν Ἀγορὰ
τὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Δήμου
τοὺς θιάσους τῶν Σοφιστῶν
μὲ τέτοια ἀποτυχία σ' ὅλη τὴν γκάμα
ἀπ' τὰ δαιμόνια ὥς τοὺς ἐν ἀσθενείαις κατακειμένους;

Sydney-Brighton Le Sands 22-4-2004

ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΟ ΧΡΕΟΣ

«ή καρδιά μας σκιρτᾷ στὸ θέαμα
μιᾶς χελιδονοφωλιᾶς»

Ἀμάντα Μιχαλοπούλου

Ἐφοῦ χελιδόνια εἶναι τὰ πουλιά
ποὺ πᾶνε κι ἔρχονται τραγουδώντας
τὴν Ἄνοιξη
χωρὶς ἡ φτωχή των σάρκα νὰ κινήσει
τὴν κυνηγετική μας αἰμοβορία
θά ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ ἔχαμε γράψει
τὴ συνοπτική των βιογραφία/ἐργογραφία
ποὺ θά ἔταν ἴσως καὶ γιὰ μᾶς
«ποιοητικά διαπιστευτήρια» στὴν οἰκολογία.
Ἄν τὸ ἀρχαιότατο ὄνομα «χελιδών»
ἀπηχεῖ δυὸ γνώριμους ἤχους
ἦτοι τὸ προαιώνιο γλίστρημα τοῦ χελιοῦ
σὲ αἰθέρες δίχως σύνορα
ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλγηδόνα τῶν ἀναμνήσεων
θά ἔπρεπε νὰ ρωτᾶμε μόνο τὴ χελιδονοφωλιά
γιὰ ὅσα περιμέναμε νὰ μᾶς ποῦν
χαρτορίχτρες
καφετζοῦδες
ἢ ἀστρολόγοι...

Sydney-Brighton Le Sands 24-4-2004

ΚΡΕΙΣΣΟΝ ΤΟ ΣΙΓΑΝ

Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν,
ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

(Ἰωάν. 16, 12)

“Ὅσα κι ἂν ἤθελες νὰ πεῖς
κάποια στιγμή σωπαίνεις
πολὺ πρὶν ἂπ’ τὸ θάνατο.

Ὁχι βεβαίως γιατί δὲν εἶχες ἄλλα νὰ δηλώσεις
ἀλλὰ γιατί ξαφνικά εἶδες τὰ περισσότερα αὐτιά
πεσμένα κατακορύφως
γιά λόγους ἀκατανόητους.

Ἴσως γι' αὐτό, ἀντὶ ν' ἀκοῦν
περίμεναν νὰ τὰ χαϊδέψεις!

Sydney-Brighton Le Sands 26-4-2004.

ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΑΛΕΞΙΤΗΡΙΟΝ

Χάθηκε τὸ ἴσιο βλέμμα
κι ὁ λόγος ὁ γενναιόφρων.
Βύρων Λεοντάρης

Σὲ ὅσους σᾶς ἀμφισβήτησαν
μόλις ὑποψιάσθηκαν
κάτι αὐθεντικό σέ σᾶς ποὺ δὲν τὸ ἄντεχαν
γιατὶ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ μιμηθοῦν
μήτε νὰ τὸ σπιλώσουν
σπεύσατε ἀμέσως νὰ δηλώσετε
πὼς τὸ θρυλούμενο δὲν ἦταν δικό σας
πὼς ἦταν μόνο δάνειο θείου ἐλέους
για μιὰ ἀπόλυτη ἔνδεια
ποὺ δὲν μποροῦσε γιὰ πολὺ νὰ τὴν ἀνεχθεῖ
ἢ ἄμετρη φιланθρωπία τοῦ Θεοῦ.
Εἶναι τὸ μόνο φάρμακο νὰ τοὺς σώσετε
καὶ νὰ σωθεῖτε
ὄντως τὸ μόνο
νοσημάτων ἀλεξιτήριον.

Sydney-Brighton Le Sands 26-4-2004

ΚΥΡΙΕ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Εἶν' ἡ ζωὴ μας μιὰ κλωστή
κλωστή ἀδύναμη
κλωστή βαμβακερή.
Ποιὸς θὰ στηρίξει τὴ ζωὴ μας
μπροστὰ στὸν ἄνεμο;
Εἶν' ἡ ἀναπνοή μας σύντομη ἀνάσα
καὶ τὸ βῆμα μετέωρο
ποιὸς θὰ μετρήσει πότε πᾶμε μπρὸς
καὶ πότε πίσω;
Κύριε τῶν Δυνάμεων
Κύριε τῶν οἰκτιρμῶν
μεθ' ἡμῶν γενοῦ!

Sydney-Brighton Le Sands 28-4-2004

ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙ

Πουλιὰ εἶναι τὰ λόγια μας
καὶ βιάζονται ν' ἀφήσουν τὰ χεῖλη
φθαρτὴ φωλιά.

Ποιὸς ξέρει ποιοὺς ὀρίζοντες θ' ἀκολουθήσουν;
Ἄν θὰ τὰ πάρουν ἀπὸ πίσω παιδιὰ μὲ σφεντόνες
ἂν τὰ χτυπήσουν κυνηγοὶ
ἂν θὰ τὰ βάλουν ἄλλοι σὲ κλουβὶ
νὰ κελαηδήσουν;

Sydney-Brighton Le Sands 1-5-2004

ΑΝΤΑΓΓΕΙΕΣ ΘΕΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ

Ἀκόμα μιὰ φορὰ οἱ χαμένες φωνές
ποὺ καλοῦν βαθιὰ μέσα ἀπ' τὴ θάλασσα.

Lawrence Ferlinghetti

Τὸν κοίταζε στὰ μάτια καὶ τὰ χέρια
καθὼς μιλοῦσε
κι ἐνῶ δὲν τὸν εἶχε ξαναδεῖ
ἀγωνιζόταν νὰ θυμηθεῖ μὲ ποιὸν ἔμοιαζε.
Τίνος γνωστοῦ τὸ βλέμμα ἔβλεπε νὰ φέγγει
στὰ μάτια τοῦ ἄγνωστου;
Τίνος τὰ δάκτυλα καὶ οἱ χειρονομίες
ἀναβίωναν ἐκ νέου ἀπέναντι
στὸ πρόσωπο τοῦ ὁμιλητῆ
σὰ νὰ ἐρχόταν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ ἐκεῖνο
τὸν ἄλλο
ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τὸν θυμηθεῖ;
Ἐδῶ δὲν πρόκειται γιὰ μίμηση
τὸ βλέπεις
μήτε γιὰ ὑποσυνείδητη ἀντιγραφή.
Κάποια διάχυτη χάρη κοινοῦ θησαυρίσματος
κυκλοφορεῖ μὲ δόσεις στοὺς ἀνθρώπους
καθὼς ἐκτυλίσσονται εἰς τὸ ἄπειρο
οἱ ἀνταύγειες θείας οὐσίας.

Sydney-Brighton Le Sands 1-5-2004

ΨΑΧΝΩ ΕΝΑ ΜΥΘΟ

Ψάχνω ένα μύθο νὰ χωράει τὴν ψυχὴ μου
ἀπὸ τὸ δαίμονα τῆς ἀπόκρημνης μοναξιᾶς
ὥς τὴν κοινωνία τῆς θείας Εὐχαριστίας.
Ἕνα κλαδὶ βασιλικὸ ζητιανεύω
νὰ ξορκίσω ραντίζοντας τὶς χωματερὲς
τῆς κραιπάλης
ἀφοῦ τὰ τραῖνα τῆς ἐπιστρατεύσεως
γυρνᾶνε πίσω
καθὼς οἱ νεοσύλλεκτοι δὲν πειθαρχοῦν
νὰ πολεμήσουν πιά ἔξω ἀπ' τὰ σύνορα!

Sydney-Brighton Le Sands 1-5-2004

ΣΤΟ ΣΚΛΗΡΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Χαώδεις ἐκτάσεις
στεῖρες τυφλές προτάσεις
μορφές γριφώδεις ἀποτρόπαιες
καθὼς τὶς κυνηγοῦσες ὅπως-ὅπως
μήπως τὶς χάσεις.
Τὸ πείραμα χρήσιμο κι ἴσως ἀπαραίτητο
μόνο ἂν περισσεύει χρόνος γιὰ δοκιμές.
Ἀλλιώτικα
κακοφορμίζει σὲ ἐπικίνδυνο πειρασμό
κι ὅσοι πεινοῦν καὶ διψοῦν ποὺ δὲν εἶναι λίγοι
στὸ σκληρὸ μεσημέρι
δὲν συγχωροῦν ποτὲ στὸν ποιητὴ
τὸ χασομέρι.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-2004

Ο «ΞΕΡΟΛΑΣ»

Ὅταν κάποιος καὶ δὴ ἐκ τῶν
τὰ πρῶτα φερόντων
δὲν ἀκούει αὐτοὺς ποὺ πρέπει
τοὺς «ἐπαῖοντες» —διευκρινίζει ἡ ἐμὴ ταπεινότης—
μοιραίως ἀκούει αὐτοὺς ποὺ δὲν πρέπει
γνωματεύει ἀπὸ χρόνων ἀμνημονεύτων
ὁ θυμόσοφος ἀπλὸς λαός.
Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς σφαλεροὺς Δασκάλους
πρῶτος συνήθως εἶναι ὁ «Καπετὰν Ἕνας»
ποὺ ἐν τῇ ἀφροσύνῃ του δὲν ὑποψιάσθηκε
ὡς ἐχθρὸ ἄσπονδο τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του
διευκρινίζει καὶ πάλιν ἡ ἐμὴ ταπεινότης
ὁ δὲ θυμόσοφος ἀπλὸς λαός
τὸν ἔχει ἤδη χαρακτηρίσει μονολεκτικὰ
μὲ ὀνομασία ὅπωςδῆποτε βάρβαρη
ἀλλ' ὅμως σὲ θαυμαστὴ κυριολεξία
λέγοντας περιφρονητικά:
ὁ «Ξερόλας»!

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-2004

ΝΥΜΦΙΟΣ ΑΝΥΜΦΕΥΤΟΣ

“Ἡλιος εἶναι τὸ μάτι τ’ οὐρανοῦ
καὶ τῆς ψυχῆς τὸ φλάμπουρο
τουλάχιστον γι’ αὐτοὺς ποὺ ἀρνήθηκαν τὸ σκοτάδι
λατρεύοντας τὸ φῶς.

Κεῖνος ποὺ γεύθηκε τὴν ἡλιοφάνεια
ὥς τέκνον φωτὸς
δὲν καταδέχεται πιά νὰ λοξοδρομήσει.

Φιλοδοξεῖ
ἓνας ἀντὶ πολλῶν ὡς συνήθως
νὰ μαρτυρήσει γιὰ τὴ μονογαμία
τῆς Ἀγάπης
Νυμφίος Ἀνύμφευτος.

Sydney-Brighton Le Sands 4-5-2004

ΔΙΧΩΣ ΕΣΕΝΑ

Ἐλθέ ὁ μόνος πρὸς μόνον
ὅτι μόνος εἰμί.
Συμεὼν Νέος Θεολόγος

Ἄν δὲν προὔπῃρχε τὸ φῶς
τί νόημα θά ᾔχε τὸ μάτι;
Ἄν δὲν μὲ περίμενες στὴ στροφή
τοῦ δρόμου
ποιὸς ὁ λόγος μιὰ ζωὴ νὰ στολίζομαι
καὶ νὰ βιάζομαι γιὰ τὸ ραντεβού;
Δίχως Ἐσένα δὲν εἶμαι ἀπλῶς μόνος.
Εἶμαι ἀνεξήγητος
αὐτοκαταργούμενος
ὀλωσδιόλου περιττός!

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-2004

ΤΟΥΣ ΦΤΑΝΟΥΝ ΟΙ ΤΥΨΕΙΣ

Ἀφῆστε τους νὰ ὀλολύζουν
νομίζοντας ὅτι τραγουδοῦν
μιὰ πλάνη παραπάνω τοὺς κάνει συμπαθέστερους
καὶ δὲν ἀλλάζει τὸ προσωπικὸ τοπίο
ὅταν μάλιστα οἱ ἴδιοι γνωρίζουν
ὅσο κανεῖς ἄλλος
πόσο δολίως μεταλλαγμένα τὰ ὑλικά
καὶ ὅχι μόνο ἡ μέθοδος!
Κατὰ βάθος κι ἐκεῖνοι στὸ παρὰ πέντε
δὲν ἔχουν ποῦ ἄλλοῦ νὰ ποντάρουν
παρὰ μονάχα στὸ μέγα ἔλεος
τοῦ μόνου δυνάμενου νὰ ἐλεήσει.
Ἀφῆστε τους στὴν προσοδοφόρο πλάνη των
τοὺς φτάνουν οἱ ἀνομολόγητες τύψεις
πὼς δὲν εἶπαν μήτε μιὰ φορά τὸ ἄρρητο ὄνομα
τοῦ τελείως Ἀνώνυμου
τοῦ Αἰωνίου
τοῦ μόνου Ἀληθινοῦ...

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-2004

ΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΚΑΙ Ο ΚΥΚΛΟΣ

Ποιὸς ὁ λόγος νὰ τετραγωνίσῃς τὸν κύκλο;
Δὲν σὲ στένεψε ἀκόμῃ ὁ τετραπέρατος κόσμος;
Οἱ γωνίες πληγώνουν
ματώνοντας τὰ δάκτυλα
ποὺ ζητοῦν νὰ ψηλαφήσουν
ἀκόμῃ κι ὅταν εἶναι ὀρθὲς οἱ γωνίες.
Ὁ κύκλος ἀπείρως πιὸ φιλικὸς
κάμπτει συνεχῶς κάθε σημεῖο
τῆς περιμέτρου του
θέλοντας νὰ σὲ περιφέρει ἀνώδυνα
σὲ φιλόξενη περιφέρεια
μιὰ ἀπέραντη ἀγκαλιὰ
μιὰ ἀέναη καμπύλη...

Sydney-Brighton Le Sands 8-5-2004

ΔΙΨΑΣΜΕΝΟ ΓΕΡΑΚΙ

Πάνω ἀπὸ χαίνουσα χαράδρα ἰσορροπώντας
τὸ διψασμένο γεράκι
νικήθηκε ἀπ' τὸ ἀσημένιο μονοπάτι
ποὺ εἶχε χαράξει νωρίτερα
σαλιγκάρι γυμνὸ
καθὼς σερνόταν κατάσαρκα
σὲ παρατεταμένη σιωπῇ
ἰσοδύναμη μὲ τὸ θάνατο.

Sydney-Brighton Le Sands 8-5-2004

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΘΕΜΙΤΗ

«Παίρνοντας αποστάσεις από κάθε κίνηση
παγιωμένη στο χῶρο τῆς Ἱστορίας»

Ἑλένη Κονδύλη-Μπασούκου

Ἐλευθερία δὲν εἶναι νὰ χειρισθεῖς
κατὰ τὸ δοκοῦν
ὅσα ἔτυχε νὰ συναντήσεις
σὰν νὰ τοποθετήθηκαν σὲ βιτρίνα
μόνο γιὰ σένα.
Ἄν δὲν προλάβεις νὰ νικήσεις
πρὸ τοῦ τέλους
αὐτὸν τὸν ἐπικίνδυνο πρωτογονισμό
θὰ ἔχεις ματαιώσῃ ἀναδρομικὰ
ὅσο τουλάχιστον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σένα
τοὺς φθόγγους καὶ τὴ γραφὴ
πρὸ πάντων ὅμως τοὺς στεναγμοὺς
ποὺ κατέγραψαν οἱ Προφῆτες
πνεύματι θείῳ ἐλαυνόμενοι.
Ἄσκησε τὸ προνόμιο τῆς ἐλευθερίας
ψάχνοντας διὰ βίου στὰ χῶματα
καὶ στὰ σύννεφα
γιὰ τὰ κρυμμένα ψήγματα χρυσοῦ
αὐτὰ θὰ δώσουν σχῆμα στὴ μορφὴ σου.

Sydney-Brighton Le Sands 11-5-2004

TO MANTAPINI

Πιὸ πολὺ ἀπ' τῇ σάρκα
καὶ τὸ φλοιό του
μετρᾷ τὸ κοτσάνι μὲ τὸ φύλλο του
κι ἡ μυρωδιὰ ἀπ' τὰ τρία καθὼς συνθλίβονται
στὶς θηλές τῶν δακτύλων.
Συναυλία Ἀνοίξεως στὸ Καταχείμωνο!

Sydney-Brighton Le Sands 11-5-2004

ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΝΙΧΝΕΥΣΕΙΣ

*Μύθος, ἡ δίψα τῆς ψυχῆς.
Λόγος, τὸ ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος
ὅπως τὸ ἐπικαλέσθηκε ὁ Χριστὸς
ἐλάχιστο καὶ μέγιστο ἀλληλεγγύης.*

Sydney-Brighton Le Sands 12-5-2004

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟ

Ὁ γέρος κάθεται μετρώντας τις μέρες
ὅπως ὁ ἀργόσχολος τις χάντρες τοῦ κομπολογιοῦ.
Δὲν τοὺς δίνει συγγένεια μήτε ἀλληλεγγύη
          κανεῖς των δὲν ἔχει πρόγραμμα
          μονάχα ἐξαντλημένες φιλοδοξίες
πικρὸ ἐπίγραμμα γιὰ ἓνα τάφο
ποὺ ἴσως δὲν ἔχει κανένα λόγο
          νά 'ναι ἀκόμη ἀνοιχτός!

Sydney-Brighton Le Sands 13-5-2004

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

*Τί νά ὀνειρεύεται ἄραγε ἓνα ψάρι
ὅταν κοιμᾶται ἔξω ἀπὸ τὸ νερό;*

Jacques Lacarrière

Τὸ ὅτι συνεχίζουν νὰ μιλοῦν τὴν ἴδια γλῶσσα
καὶ γιὰ τὰ ἴδια θέματα
χωρὶς νὰ πλήττουν
δὲν σημαίνει ὅτι δὲν τόλμησαν νὰ χωρισθοῦν
«συνεχόμενοι φόβῳ».
Συνέχεια γιὰ τὸν Ἕλληνα ποτὲ δὲν ἦταν
ἀπλή συνέπεια
ἀκολουθία ἄλογη
ἀνάγκη ψυχροῦ λογισμοῦ.
Τούτη ἡ συνέχεια εἶναι μόνο πρωτοπορία
οἰστρηλασία ἄμεση ἀπ' τὸν οὐρανό.
Γι' αὐτὸ δὲν καταδέχεται νὰ ζυγίσει
«τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα»
τοῦ φθειρόμενου κόσμου.

Sydney-Brighton Le Sands 13-5-2004

ΑΝΗΚΟΥΣΤΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Τότε πού ἤμασταν παιδιά
κάθε ἀπειλή πού ἔβγαινε ἀπ' τὰ χεῖλη
τῶν μεγάλων
ἔπαιρνε ἀμέσως σάρκα καὶ ὀστά
μιὰ βαριά σκιά πλάκωνε
τὴν τρομαγμένη ψυχὴ μας.

Ἀργότερα
ὅταν κι ἐμεῖς χάσαμε τὴν παιδικότητα
τὰ πράγματα ἔγιναν ἀκόμη χειρότερα
σχεδὸν ἐφιαλτικά.

Κάποια στιγμή ἔλαβε χώρα
μιὰ ἀνήκουστη ἀνατροπὴ
καθὼς ἄλλαξαν ρόλους μάνα καὶ κόρη:
ἡ ἀπειλή γεννιόταν τώρα
κι ἀπὸ τὴν πιὸ ἀνεπαίσθητη σκιά...

Sydney-Brighton Le Sands 17-5-2004

ΤΙ ΕΙΜΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ

Ἐγὼ δὲν εἶμαι χωνευτήρι
γνώσεων κι ἐντυπώσεων
ἀπ' τὶς φθαρτές μου αἰσθήσεις.
Εἶμαι μονάχα ἓνα μικρὸ παιδὶ
ποὺ κλαίει ἀπαρηγόρητο
ἐπειδὴ τὸ ἀνάγκασαν
νὰ μεγαλώσει...

Sydney-Brighton Le Sands 23-5-2004

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΑΞΗ

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά.

(Παρακλ. Κανών)

Ἡ θλίψη δὲν ἦταν στὸ πρόγραμμα
κανεῖς δὲν μποροῦσε νὰ τὴν προβλέψει
ὅσο ἡ Μάνα προμαχοῦσε στὴ ζωὴ
τοῦ καθενός μας
καὶ μέσ' ἀπ' τὸν τάφο.
Ἡ εὐχὴ τῆς Μάνας δὲν ἦταν μόνο
σιωπηλὴ προσευχή.
Εἶχε πάντα προηγηθεῖ ἡ μεγάλη πράξη
τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦ δικοῦ της κορμιοῦ
γιὰ νὰ ὑπάρξουμε
γιὰ νὰ χαροῦμε.

Sydney-Brighton Le Sands 26-5-2004

(Χαρισμένο στὴν ἀείμνηστη Ἰωάννα Μεσσάρη)

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Καθένας τὴ δική του φωνή
τὴ δική του ἀναπνοή
τὴ δική του σκέψη.
Στὸ τέλος ὅλοι τὸ ἴδιο γυμνοὶ
μπροστὰ στὴν ἔνδεια
τὴ μοναξιά
τὴν ἁμαρτία
τὸ θάνατο.

Sydney-Brighton Le Sands 26-5-2004

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σαγηνεμένος από τὸ κενὸ τοῦ θεάματος.

Νίκος Φωκᾶς

Μὴν πεῖτε τερατολογία
τοῦ κενοῦ τῇ σαγήνῃ.
Στὴν κένωσή Του ἔδειξε κι ὁ Θεὸς
τὴ λαμπρότερη παρουσία Του.
Πῶς νὰ μὴ χαροῦμε τὴν ἐξαίρεση
τὴν πλήρη ἀπουσία ἀντιστάσεων
ἀπὸ ὅρια καὶ γραμμὲς ποὺ ἀνακόπτουν
τὸ βλέμμα
ἀπὸ ὄγκους καὶ ἰσκιους ποὺ μᾶς τρομάζουν;
Πῶς νὰ ταυτίσουμε τὸ κενὸ μὲ μηδέν
ν' ἀρνηθοῦμε τὴν εὐνοια
τὴν πρόκληση γιὰ μεγαλύτερη ἐλευθερία;

Sydney-Brighton Le Sands 28-5-2004

Η ΠΡΩΙΝΗ ΕΙΡΩΝΕΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

Βρέθηκε λαβωμένο ξαφνικά τὸ περιστέρι
καὶ μήτε νὰ πετάξει πιά μποροῦσε
μήτε κὰν νὰ περπατήσει
στὰ ἀρχιτεκτονημένα ἱερογλυφικά
τοῦ πεζόδρομου.
Πάντως ἐδῶ δὲν εἶχε ρίζει κυνηγὸς
δὲν εἶχε ὀρμήξει γάτος
κι ὁ δρόμος ποὺ φωτιζόταν
ἀπ' τὰ κερὰ τοῦ Λουμπαρδιάρη
ἔμοιαζε πρωινὴ εἰρωνεία τῶν θεῶν
πρὶν γίνεи ἀνήφορος.
Τὸ περιπολικὸ τῆς Ἀστυνομίας
μὲ βάρδια ξαγρυπνισμένη
τὸ κόκκινο ὄχημα τῆς Πυροσβεστικῆς
ἀκινητοποιημένο πρὸ πέρα
σαφεῖς ἐνδείξεις πὼς ὁ Νόμος ἀδρανεῖ
ἀδιάφορος σχεδὸν ἀνύπαρκτος
ὅσο τὸ ἰδιωτικὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑψωθεῖ
στὴν κραυγαλέα ὀπτικὴ τοῦ δημοσίου.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 12-6-2004

ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ

Τὸ χιόνι
δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἴναι τόσο λευκὸ
ἂν δὲν ἦταν τόσο παγωμένο.
Ἐν ἐναντία περιπτώσει
θὰ ἔχε λυώσει πρὸ πολλοῦ
πικρὴ παρηγορία στοὺς φλεγόμενους!

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 17-6-2004

ΟΙ ΧΡΗΣΜΟΙ ΤΟΥ ΧΟΪΚΟΥ

Ὅση μουσικὴ παγιδευμένη
σὲ κάθε λέξη ἑλληνικὴ
μίτος τῆς Ἀριάδνης ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ
σὲ θλίψεις ποὺ προηγέθησαν τοῦ πένθους
καὶ θεραπεύθηκαν σὲ πρῶτο ἐπίπεδο
ἀπὸ ἤχους πηλίνων χειλέων
καθὼς ἦταν ἀκόμῃ ἀγνωστα τὰ κλειδοκύμβαλα
νεύσεις σώματος γαιώδους
χρησμοὶ βυθοῦ χοϊκοῦ.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 24/25-6-2004

ΑΘΗΝΑ 2004

Λέω τήν καλημέρα στους πολλούς
τήν ανταποδίδουν συνήθως
μόνο οί γεροντότεροι
κατά κανόνα δέ οί ανάπηροι
καί οί ξένοι.

Ποῦ πῆγε τῶν Ἑλλήνων ἡ χαρά
ἡ εὐγνωμοσύνη πού σκορπᾷ
ἡ πρωινή τοῦ ἡλίου ανάβαση;
Τί νά τοὺς κάμουν τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες
ἀκριβοπληρωμένους μάλιστα παρὰ ποτὲ
ὅταν πιά δὲν μετρᾷ σ' αὐτὸ τὸν τόπο
μήτε ἡ Ὀλυμπία μήτε ὁ Ὀλυμπος;

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 26-6-2004

ΣΠΗΛΛΑΙΩΔΗ ΤΟΠΙΑ

«Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.»

(Πληρωτικά Θ. Λειτουργίας)

Σιγὰ σιγὰ οἱ λέξεις ἐξαφανίζονται
ἀπ' τὸ γλωσσικό μου ὀρίζοντα
κι εἶναι κάθε μέρα λιγότερες
κεῖνες πού μπορῶ νὰ ἐπικαλεσθῶ
ὅποιαδήποτε ὥρα.
Σταθερὸ τὸ ἐκτόπισμα τοῦ ὄγκου
πού 'χουν ἀφήσει ἀνοιχτὸ στὴν ὁμίχλη τῆς μνήμης
γιὰ νὰ μὴν χάνω τὸ γενικὸ προσανατολισμὸ
ὅμως δὲ βρίσκω πιά τις ἀκριβεῖς συλλαβές
νὰ τις προσφέρω εὐδιάκριτα
γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους.
Κρατῶ συνήθως ἓνα μικρὸ ἀριθμὸ
δισύλλαβες ἢ τρισύλλαβες λέξεις
πού ἐπιπλέουν πρόχειρες στὴν ἐπιφάνεια
ὅπως τὰ ψιλὰ πού μετριοῦνται εὐκόλα
στὸ ἔκθετο τάσι τοῦ ζητιάνου
ἐνῷ ὁλόκληρο τὸν ὑπόλοιπο χρόνο
αἰσθάνομαι τὸν συνεχιζόμενο καταποντισμὸ
στὰ ὅλο σκοτεινότερα νερὰ τοῦ βάθους
καθὼς οἱ λέξεις τώρα ἔχουν γίνει ἀριθμοὶ
πού στροβιλίζονται

στὰ ἐφιαλτικῶς διογκούμενα
σπηλαιώδη τοπία.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 28-6-2004

(Ἀφιερωμένο στὸν Νέστορα Μάτσα)

ANEMIAION GENOS

Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀγγίξει
ψυχὴ τε καὶ σῶματι
ἂν δὲν τὸ φέρνει ὁ ἄνεμος
ἀπ' τὰ ψηλὰ βουνὰ
πνοὴ ἀπ' τὰ ρουθούνια τοῦ Θεοῦ
ποὺ κάνει ποταμούς τῇ θάλασσα
φτερούγα τὸν ἀέρα!

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 14-7-2004

(Ἀφιερωμένο στὴν Ἀρτεμη Λίζα)

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΔΩΡΗΜΑΤΩΝ

Ἡ ὁμορφιὰ δὲν εἶναιπραμάτεια
νὰ πουλᾷς καὶ ν' ἀγοράζεις.
Ἄνωθεν ἀδιαπραγμάτευτη ροπὴ
καὶ ἐπιβολὴ
συντρίβει δοξαστικὰ τὶς ἀντιστάσεις
σὲ ἔκρηξή ὀλοκαυτώματος.
Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀποτεφρώνει σαθρότητες
χωρὶς ν' ἀφήσει
ἐλάχιστη μνήμη ἀφανισμοῦ.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 16-7-2004

ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΤΑ ΣΥΝΩΝΥΜΑ

*Καλὸ νὰ θυμᾶσαι
τὰ μονοπάτια τῶν ἀποσιωπητικῶν.
Ρούλα Ἀλαβέρα*

Νύχτα
τὸ ἄφραγο ἀμπέλι τῶν ὀνείρων
ἐπικίνδυνη ἀποχαλίνωση τῶν συνειρμῶν
προσωρινὴ πανάκεια τῶν μελῶν τοῦ σώματος
διφορούμενη συρρίκνωση τῶν θορύβων
ὑποτροπιάζουσα ἐπικράτεια ἀμφιβόλων πνευμάτων
συνωστισμὸς στεναγμῶν.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 17-7-2004

ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ

Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς!

(Ἰωάν. 12, 36)

Τὸ φῶς δὲν εἶναι πάντα ὁ καλύτερος σύμβουλος
ιδίως ὅταν μᾶς ἀποκαλύπτει μεγαλύτερη ὁδύνη
ἀπ' ὅση ἀντέχουν τὰ σπασμένα νεῦρα.

Χρειαζόμαστε τὴ σκιά ὡς ἀνάσα δροσιᾶς
κάποτε μάλιστα καὶ τὸ σκοτάδι
ποὺ λειτουργεῖ ὡς φάσμα προστατευτικὸ
στὴν κατὰ μέτωπο ἐπίθεση τῶν ἀκτίνων
ἀκόμη κι ὅταν ὁ ἥλιος προσποιεῖται
τὸν ἀκινδύνως διερχόμενο

πίσω ἀπὸ συμπαγεῖς ὄγκους νεφῶν.

Μὴ μείνουμε λοιπὸν ἐκτεθειμένοι
στὴν ὑπερβάλλουσα ἡλιοφάνεια τῆς δημοσιότητας
τὰ ἐγκαύματα ἀφήνουν πάντα οὐλὲς ὁρατὲς
ἀνεξαρτήτως τίνος βαθμοῦ τὰ χαρακτήρισε
ὁ θεράπων ἰατρός!

Μόνη αὐθεντικὴ συνταγὴ γιὰ τοὺς ἄστεγους
μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 17-7-2004

ΤΟ ΠΡΩΤΕΙΟ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

“Όλα μπορεί νὰ τὰ ξεχάσουμε
ἀπὸ τὸν παρερχόμενο κόσμο
ὅμως ποτὲ τὴ βροχή.
Νερὸ ποὺ κύλησε ἀπ’ τὸν οὐρανὸ
θρόμβοι δακρύων ἀγενεαλόγητης ὁδύνης
δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ χρεωκοπήσει σὲ τέλμα.
χωρὶς νὰ φυτρώσουν κυκλάμινα.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 18-7-2004

ΤΑ ΓΙΑΣΕΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΟΜΕΝΗΣ ΑΥΓΗΣ

Μύρισε πάλι ἐδῶ τῆς συκιᾶς τὸ φύλλο
σὰν τὴ μασχάλη σώματος ἀγαπημένου
σημάδι πῶς ἀκόμη δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε
ὁ ἔρωτας γιὰ τὴ ζωή.
Ἔπρεπε νὰ ῥθουμε ξανὰ στὴν ἐπαρχία
ν' ἀκούσουμε κοκόρια νὰ λαλοῦν
σκυλιὰ ν' ἀλυχτοῦνε
γιὰ νὰ πιστέψουμε πῶς δὲν τὰ σκότωσε ἀκόμη
ὅλα ἡ μηχανή.
Θάνατος ποὺ θὰ σεβασθεῖ τοὺς ρυθμοὺς
τῶν χρωμάτων
σ' ἓνα εἰρηνικὸ ἡλιοβασίλεμα
πῶς νὰ μὴν ἔχει ἐξασφαλίσει
τὰ γιασεμιά τῆς ἐπόμενης αὐγῆς;

Σκύρος (Skiros Palace) 23-7-2004

ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΝΙΚΟΥ

Τὰ σημεία στίξεως δὲν ὀρίζουν
στεγανὰ λογικῆς
περιοχὲς νοητικῆς γεωγραφίας.
Μᾶλλον βοηθοῦν νὰ σημειωθεῖ
ἔστω ὑπαινικτικὰ
ἡ ἀσυμβίβαστη μοναξιά
δηλαδή ἡ ἀκεραιότητα τοῦ αἰσθήματος
κάθε στιγμῇ πὺ οἱ αἰσθήσεις γνωρίζουν
ὅτι ὑφίστανται καὶ λειτουργοῦν
στὸν ἀστερισμὸ τοῦ ἀπολύτως Ἐνικοῦ.

Σκύρος (Skiros Palace) 24-7-2004

Ο ΒΙΑΣΜΕΝΟΣ ΑΕΡΑΣ

Τὰ πρωινὰ γαβγίσματα τοῦ σκύλου
μπορεῖ μὲν νὰ δονοῦν ἐν ἀγαλλιάσει
                    τὶς φωνητικές του χορδές
ὅμως ξεσκίζουν σὰν χασεὶ τὸν ἀέρα
                    ὅπερ μεῖζον καὶ χειρόν.
Πῶς ν' ἀναπνεύσω πιά ἐγὼ ἀνεπιφύλαχτα
                    βιασμένο ἀέρα
γνωρίζοντας πὼς περνοῦν μέσ' ἀπ' τὰ
                    ρουθούνια μου
                    αἰχμηρὲς σαῖτες
ποὺ στηλιτεύουν ἀθέατες
τὴν τρομαγμένη καρδιά μου;

Σκύρος (Skiros Palace) 26-7-2004

ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΗ ΕΝΤΟΛΗ

Πές μου για τους πολλούς που χτίσανε τή γέφυρα.

Kenneth Koch

Εύπνησα πιό νωρίς απ' τὰ κοκόρια
τῆς χθεσινῆς αὐγῆς
κι εἶδα τὸν ἥλιο ἀνεκπλήρωτη ἐντολή
πάνω ἀπὸ ἓνα οὐδέτερο Αἶγαῖο
κι ἄς συνέχιζαν ἀσκήσεις θανάτου
στὸν αἴθριο οὐρανὸ
τὰ σιδερένια πουλιά Ἑλλήνων καὶ Τούρκων.
Ποιὰ δύναμη ἐπιτέλους θὰ σταματήσει
τοὺς πατριδοκάπηλους
νὰ ἀσελγοῦν προπετῶς
στὸ πρωτεῖο τῆς φύσεως
τῇ φωνῇ τῆς λογικῆς
τὴν εἰρήνην κουρασμένων ἀνθρώπων!

Σκύρος (Skiros Palace) 28-7-2004

ΘΕΟΔΙΚΙΑΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

Ὁ μαθητῆς πολλαπλὴ δυσλεξία
ἢ Δασκάλα του παχυλὴ ἀμβλύνοια
πῶς νὰ συναντηθοῦν σὲ θετικὸ ἀποτέλεσμα
τόσο ἀκραῖες ἀρνήσεις;
Ἐδῶ εἶναι ποὺ ἐπαληθεύεται τραγικὰ
τὸ ρηθὲν διὰ Δημητρίου Νόλλα:
«Στὸ τέλος, πάντα κυνηγὸς καὶ θήραμα μοιάζουν»!

Σκύρος (Skiros Palace) 30-7-2004

Ο ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ

Σεβασθεῖτε τὸν αὐτόνομο πεζόδρομο
ὅσο προκλητικές κι ἂν εἶναι οἱ εὐκαιρίες
γιὰ παραβιάσεις καὶ στραβοπατήματα.
Τὸ ἀνθρώπινο βῆμα δὲν ὑπαγορεύεται κάτωθεν
ἄλλωστε μιλοῦμε γιὰ homo erectus!
Τὸ θέμα ὅμως εἶναι πάντα
τί γίνεται μὲ τοὺς ἀνέμους.
Ποιὸς ἀγνοεῖ τὴν ἀσίγαστη ἀντιδικία
ποὺ ἔχουν γενικῶς μὲ τὰ ὕψη!

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 31-7-2004

ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἡ ἀπόφαση τῶν ἐφήβων ποὺ κολύμβησαν
νὰ ἐγκαταλείψουν τώρα τὴν ἀκτὴ
ἀφοῦ τυλίχθηκαν ξανὰ τὰ πρόχειρα ροῦχα
ποὺ ὅσο διάφανα κι ἂν τὰ ἔχουν προβλέπει
δὲν παύουν νὰ δημιουργοῦν θρόμβωση
στὴν αὖρα τῶν νεανικῶν σωμάτων
δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γίνεи δεκτὴ
παρὰ ὡς αἰφνίδιος θάνατος.
Θὰ τὸν καταγγέλλουν μέχρι νὰ νυχτώσει
οἱ γλάροι καὶ τὰ κύματα
τοῦ ἀπορφανισμένου τοπίου!

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 6-8-2004

ΘΕΣΜΟΓΟΝΙΑ

Δύσκολη ή ζωή κι απλούστατος ό θάνατος.

Άργ. Χιόνης

Καθένας από μᾶς μιὰ προ-θεσμία
πίστωση χρόνου μήπως γίνουμε θεσμός
ποιός όμως ἐγγυᾶται τήν ἔμπνευση
στήν πορεία
ὅταν μέσα καί γύρω μας γκρεμός;

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 7-8-2004

ΑΜΦΙΒΟΛΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ

Σκιᾱς ὄναρ ἄνθρωπος.

Πίνδαρος

Δὲν εἶναι μόνο ὁ ἄνθρωπος
    ποὺ περνᾷ βιαστικὸς
μέσ' ἀπ' τοῦ ἡλίου τὴ φωτοχυσία
"Όλα τὰ σώματα γράφουν σκιᾶς
    διερχομένων βημάτων
μέχρι νὰ ταυτιστοῦν μὲ τὸ χῶμα
    ὀριστικά.
Μόνο προνόμιο ἔστω κι ἀμφίβολο
    στὴ σκιᾶ τοῦ ἀνθρώπου
ὁ ταυτισμὸς μὲ τ' ὄνειρο
πολὺ πρὶν ἀπ' τὸ τέλος.

Singapore-Sydney 10-8-2004

ΕΝΘΕΩΣ ΤΑΠΕΙΝΩΜΕΝΟΙ

Κάτι θνητό που ἀρνεῖται νὰ πεθάνει.

Τόλης Νικηφόρου.

Πορευόμαστε ὑπὸ ὅρους καὶ ὅρια
κουβαλώντας ἀνεπίγνωστες ἐμμονές
πὺ μετεξελίσσονται σὲ φαντασιώσεις
χωρὶς κανεῖς νὰ γνωρίζει τὴ διάρκεια
σὲ κάθε σταθμὸ τῆς διαδρομῆς
κανεῖς νὰ μὴν εἶναι σὲ θέση νὰ δώσει ἓνα χέρι
ἢ τουλάχιστον νὰ προβλέπει κατὰ προσέγγιση
τὸ διαρκῶς μετατιθέμενο τέλος.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συνεχίσουμε γιὰ πολὺ
ἓνα ταξίδι ἔστω καὶ παιγνῶδες
μὲ τόσες ἀνοιχτὲς ἀντιφάσεις;
Τὴν ἀπορία μας ἴσως δὲν θὰ συγχωροῦσαν
μῆτε οἱ πιὸ φιλόανθρωποι τῶν θεῶν.
"Ὅμως ἐμεῖς πὺ δὲν φοβούμαστε πιά τὴν ὕβρη
καθὼς συνεχῶς ἀγωνιζόμαστε
ἐνθέως ταπεινωμένοι
δικαιούμαστε νὰ μὴν ὀνομάσουμε πιά πορεία
μῆτε προ-κοπή

ἓνα δρόμο ἀδιέξοδο
μὲ πολλαπλασιαζόμενες ἀπορίες
ἥτοι ἄνευ πόρων καὶ ὁρίων
καὶ μὲ προκλητικὰ ἄγνωστους
ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ παιγνιδιοῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 12-8-2004

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΑΡΝΗΘΗΚΑ

Ποτέ δὲν ἀρνήθηκα ν' ἀρκεσθῶ
στὴν ἔσχατη μετοχῇ
στὴν πιὸ ἀπόμερη προστατευτικὴ σκιά
ἐνὸς ἄγνωστου χώρου
γιατὶ ποτὲ δὲν αἰσθάνθηκα τὴν ἀνάγκη
νὰ μοῦ δοθεῖ
ὁποιοδῆποτε εἶδους προνόμιο.
Ἀγανάκτησα κι ἀντιστάθηκα
μὲ νύχια καὶ δόντια
μονάχα ὅταν εἶδα τὰ παντοειδῆ τρωκτικὰ
ἰδίως τὰ μεγαλόσχημα
ν' ἀτιμάζουν τὴ μνήμη
τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐν Θεῷ κεκοιμημένων
ὑπονομεύοντας διὰ παντὸς τὴν ἰσορροπία
ὄχι μόνο τοῦ γήινου τοπίου
ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀστρικοῦ...

Sydney-Brighton Le Sands 17-8-2004

ΜΝΗΜΗ ΘΑΝΑΤΟΥ

“Αν ἔρμος τότε πιά σταθεῖς
μέ γύρω σου ἐγκατάλειψη...
τούς ἀρχοντικούς νεκρούς θυμήσου.

W. H. Auden

Τὴν ὥρα πού πεθαίνεις δὲν ἔχεις πιά
τίποτε δικό σου
μήτε ἀκόμη τὰ ὅστὰ πού στήριξαν
τὸ ὑδάτινο σῶμα σου!
Ἡ τελευταία πνοὴ κατάργησε αἰφνιδίως
τὴ γραμμὴ πού χώριζε δημόσιο καὶ ἰδιωτικό
κι ἐσὺ πορεύεσαι χωρὶς νὰ ἐρωτηθεῖς
ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός.
Ἐλεύθερος ἀπὸ εὐθύνες καὶ διεκδικήσεις
βρίσκεσαι πρώτη φορὰ συμφιλιωμένος
μέ ὅλους τοὺς συνανθρώπους
καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως
χωρὶς διόλου νὰ μνησικακεῖς
πού θὰ συνεχίσουν χωρὶς ἐσένα τὸ πανηγύρι
ὅπως γινόταν ἄλλωστε
σ’ ὅλα τὰ πάρτυ πού πῆγες
ὅταν συνέβαινε νὰ φεύγεις πρῶτος.

Sydney-Brighton Le Sands 21/22-8-2004

ΟΙ ΡΕΟΥΣΕΣ ΦΩΤΟΣΚΙΑΣΕΙΣ

Τὸ τοπίο σκεπάζει τὰ πάντα.

Πῶλ Ἑλύαρ

Ὅπου καὶ νὰ βρεθῶ
ὅποιαδῆποτε ὥρα
ἓνα συγκεκριμένο τοπίο γίνεται
αὐτεπαγγέλτως
τὸ καινούργιο μου ἔνδυμα.
Προσπαθῶ νὰ τὸ φορέσω μὲ προσοχή
ὥστε νὰ ἐφαρμόσει στὸ σῶμα μου
χωρὶς ἐγὼ νὰ γίνω ἀστεῖος
μήτε ν' ἀδικηθεῖ τὸ τοπίο.
Ἄν πάντως προσέξουμε λίγο πιὸ σχολαστικά
ὀλόκληρος ὁ ἀνθρώπινος βίος καταγράφεται
ὡς συνεχῶς ἀλλοιούμενη σκηνοθεσία.
Ποιὸς θ' ἀρνηθεῖ πῶς μόνον σταθερὰ σημεῖα
ἐξέχουν πάντα
οἱ ρέουσες φωτοσκιάσεις;

Sydney-Brighton Le Sands 23-8-2004

ΓΑΝΤΙΑ ΧΕΙΡΩΝΑΞΙΑΣ

Παρατηρώντας τὰ γάντια τῆς δουλειᾶς
χειριοῦ πού δὲν ξέρω ἂν θά 'ναι
ἀνδρικό ἢ γυναικεῖο
βλέπω ἤδη προ-τυπωμένα στὰ δάχτυλα
τὰ ἐνδεχόμενα τῆς ὁδύνης ἐν ὥρᾳ ἐργασίας
καὶ ἡ ψυχὴ μου θλίβεται ὥς τὸ ἄπειρο.
Ἀπέχουν ὑπερβολικὰ μεταξύ των
τὰ ἐργαζόμενα δάχτυλα
σὰν νὰ μὴν ἀνήκουν στὴν ἴδια παλάμη
ἔχουν μάλιστα γίνεи γιγαντιαῖα
σὰν ἀθλητὲς ντοπαρισμένοι
γιὰ νὰ παλέψει τὸ καθένα μόνο του
ἀπαιτήσεις ἀπρόβλεπτες
αἰφνίδιες ἐγκαταλείψεις.
Ἐν τέλει κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ πεῖ
ποῦ κυοφορεῖται εἰκόνα ὀδυνηρότερη:
Στὴν ἤδη φτασμένη μορφὴ πού βλέπεις
ἢ στὸ ὑπαινικτικό τῆς ἀχλῆς
τὸ ἀορίστως ἐνδεχόμενο;

Sydney-Brighton Le Sands 24-8-2004

ΣΑΝ ΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΔΑ

*Κανείς δὲν ξέρει τὴν ἀλληγορία τῆς ὕλης.
Μένης Καλαντζόπουλος*

Ἄν κάτι μαθαίνουμε οἱ χοῖκοι
καθὼς πορευόμαστε μὲς στὴν ὁμίχλη
εἶναι οἱ ἀλλεπάλληλοι τοκετοὶ
ποὺ μᾶς ὁδηγοῦν σὰν τὸν Οἰδίποδα
σὲ ἀνανεούμενο παραλήρημα
πρὶν βουβαθοῦμε ὀριστικά στὴ σιγὴ
τῆς τελευταίας ἀλληγορίας.

Sydney-Brighton Le Sands 30-8-2004

ΕΝΑ ΒΑΘΥ ΡΥΑΚΙ

Ἦλθες πάνω σέ ξυλοπόδαρα μπαμπού
κάνοντας πώς ἵππεύεις.

Ezra Pound

Ἕνα βαθὺ ρυάκι σκοτεινὸ
χωρίζει τὴ ζωὴ ἀπ' τὴ συνείδηση.
Κεῖνοι ποὺ τὸ ἀντιλήφθηκαν καὶ σωπαίνουν
τραγικοί.
Κεῖνοι ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι περιγράφουν
ταλαίπωροι
ἢ τουλάχιστον ἀφελεῖς.
Κεῖνοι ποὺ κατανύσσονται καὶ ἱκετεύουν
χθαμαλῇ τῇ φωνῇ
Ἰσαπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης.

Sydney-Brighton Le Sands 31-8-2004

ΚΕΧΗΝΩΣ

Τὸ βότσαλο μπροστά μου θυμίζει
τὸ αὐγὸ τῆς χήνας.
Δὲν προλαβαίνω νὰ τὸ προσέξω
κι ὁ νοῦς μου φεύγει μακριὰ ἀπ' τὴν πέτρα.
Ἀκούω τὴ χήνα νὰ διαμαρτύρεται
ρωτώντας ποιὸς ἔκλεψε τὸ παιδί της.
Δὲν αἰσθάνομαι μήτε βλέπω πιά ἐδῶ
τὸ συγκεκριμένο.
Μονάχα ἀπόμακρες λησμονημένες κραυγές
ἀπὸ χῆνες ποὺ πιά δὲν ὑπάρχουν
μοῦ κλείνουν τὸν ὀρίζοντα τῆς ἀμεσότητας
κι ἀπλῶς κοιτάζω στὸ ἄπειρο
κυριολεκτικὰ κεχηνῶς!

Sydney-Brighton Le Sands 2-9-2004

ΔΙΧΩΣ ΟΝΕΙΡΑ

*Κακό μεγάλο τ' όνειρο
άνώφελο νά όνειρευόμαστε έδῶ κάτω.
Μαγιακόφσκη*

Τό 'χουμε πρό πολλοῦ άντιληφθεῖ
όσο κι άν δέ θέλαμε νά τὸ ποῦμε
πῶς τ' όνειρο ποτέ δέν ἦταν λύση
μονάχα στιγμιαία καταφυγή
για νά μὴν τρελαθοῦμε.
Μά πάλι δίχως όνειρο
γίνεται άσήκωτη ἡ ζωή
οί τέσσερις έποχές συρρικνώνονται
σέ βαρὺ Χειμῶνα
ἡ προοπτική γίνεται όριστικά
τυφλή έκδίκηση τοῦ καθρέφτη.

Sydney-Brighton Le Sands 3-9-2004

ΤΟ ΡΙΓΟΣ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Δὲν ἀνεβαίνουμε πιά σὲ βάθρο
γιὰ ν' ἀπαγγεῖλουμε στίχους·
ὅσο βαθύτερα ἡ κατάδυση
τῆς τυραννισμένης ψυχῆς
τόσο ἐντονότερη κι ἡ προσοχὴ
τοῦ ἀκρωμένου.
Ποιὸς ποιητῆς σήμερα τολμᾷ
νὰ ἐπιβάλει ιδέες;
Εἶν' ἀρκετὸ ἂν ὑποβάλει
τὸ ρίγος τῆς στιγμῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 15-9-2004

(Ἀφιερωμένο στὸν Γιώργο καὶ τὴν Ἀριστέα)

ΥΠΑΝΘΡΩΠΟΙ

“Ο,τι καὶ νὰ σοῦ ποῦν μὴν τοὺς πιστέψεις
ἀν’ ἡ ἀλήθεια δὲν ἀντανakλᾶται
ἀνεπιτήδευτη στὸ βλέμμα τους
ὅπως τὴν βλέπεις κάθε ἀνύποπτη στιγμή
στὸ μάτι τοῦ ἀλόγου ἢ τοῦ σκύλου
ἢ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ.

Κεῖνοι ποὺ ἀποφασίσανε νὰ σὲ γελάσουν
ἐμπλέκοντάς σε στὰ καταχθόνια σχέδιά τους
γυμνάζονται ἀπὸ καιρὸ σὲ πρόγραμμα ἀκριβείας
ποὺ ἐλέγχει ὄχι μόνο λέξεις καὶ χειρονομίες
ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάσας τὸ ρυθμὸ
προσαρμόζοντας ὅλα ἀπ’ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος
στὰ δικά σου δεδομένα
λὲς καὶ ζητοῦσαν νὰ συντάξουν
τὸ πιὸ εὐχάριστο ὠροσκόπιο γιὰ σένα.

Sydney-Brighton Le Sands 22-9-2004

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Ἀπειράριθμες ἀλλοιώσεις
στήν εὐκλείδεια γεωμετρία τοῦ ματιοῦ.
Εὐγ. Ἀρανίτσης

Ποτὲ τὸ πρόγραμμα δὲν ἦταν δικό μας
ἀδιάφορο τί πιστεύαμε καὶ τί λέγαμε
σ' ὅσους μᾶς θαύμαζαν ἀδαεῖς.
Τὸ μόνο ποὺ κάπως μπορούσαμε νὰ
ἐλέγξουμε
μᾶλλον νὰ παρακολουθήσουμε
θὰ ἔπρεπε πάλι νὰ ποῦμε
ἦταν τὸ ἐξωτερικὸ διάγραμμα τῶν κινήσεων
μιᾶς σύντομης ἄλλωστε πορείας
γιὰ λίγες μετέωρες δεκαετίες
κι ὁ νουνεχὴς ἀκόμη κι ἂν δὲν ἦταν
θεοφοβούμενος
δὲν θὰ βρῖσκε λόγο νὰ καυχηθεῖ.

Sydney-Brighton Le Sands 23-9-2004

ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΣΩΜΑ

*Ἡ ἰσότηता τοῦ Ο-μικρόν
στάζει αἷμα.*

Μεν. Καλαντζόπουλος

Κεῖνο πού πρώτα θέλω ἐλεύθερο
εἶν' ἡ ψυχὴ μου·
νὰ μὴν ὑποπιάζει τὸ σῶμα μου
προσθέτοντας ἄδεια κελύφη
στὸν συνεχῶς ἀνερχόμενο ὠκεανό.
Ἔχω τρομάξει τὸ κενὸ πού δὲν ἀφήνει
μήτε ὑποψία αἰχμῆς ν' ἀκουμπήσεις
ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης
σὰν τὸ ἀβοήθητο παιδί μέσα στὴ νύχτα
πού βλέπει ὀριστικὰ γκρεμισμένο
τὸν οὐρανό.

Sydney-Brighton Le Sands 24-9-2004

ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ

Τώρα πού ρίξαν όγκολίθους
καί κουβάλησαν άμμο
πῆραν τή θάλασσα μακριά.
Μοῦ 'κόψαν τήν ανάσα
μέσ' άπ' τά ρουθούνια!
Φοβοῦμαι μήν ξεχάσω τò τραγούδι
παρά θῶν' άλòς άτρυγέτοιο!

Sydney-Brighton Le Sands 26-9-2004

ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΗ ΗΒΗ

Μπροστὰ τινάζονταν καλπάζοντας ἐφηβαῖο
τὸ ἀνήλικο σῶμα σου
πίσω ἀκολουθοῦσαν κατακορύφως
πιὸ πολὺ ἐπηρμένα
τὰ πλούσια μαλλιά σου.
Ποῦ θὰ βροῦμε τὴ Μάνα πού μπόρεσε
νὰ σὲ κρατήσῃ λίγους μῆνες
στὸ δικό της κορμὶ
σὰν ἐλατήριο συνεσταλμένο
γιά νὰ ποῦμε κι ἐμεῖς
χωρὶς νὰ γίνουμε εἰδωλολάτρες
Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε
καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας!

Sydney-Brighton Le Sands 29-9-2004

ΑΝ ἘΛΕΙΠΑΝ ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

Ἄν ἔλειπαν οἱ ποιητὲς
θά ᾿χαν ἐκ τῶν προτέρων ματαιωθεῖ
οἱ πιὸ παράτολμες ἐλπίδες τοῦ κόσμου
ὅπως ματαιώνονται ξαφνικὰ λόγῳ κακοκαιρίας
ὅλα τὰ δρομολόγια
ἀεροπλάνων καὶ πλοίων.

Ἄν ἔλειπαν οἱ ποιητὲς
ἴσως κι ὁ ἥλιος δυστροποῦσε ν' ἀνατείλει
μιᾶς καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε ἰδιαίτερος λόγος
νὰ βγοῦν τόσα πράγματα στὸ φῶς.

Ἄν ἔλειπαν οἱ ποιητὲς
ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου θὰ ᾿ταν συντομότερη
τὰ σχόλια τῆς ἐπιστήμης χρήσιμα
ἀλλὰ θανασίμως ἀνιαρὰ
κι ὅλες οἱ τέχνες θὰ πενθοῦσαν
μὲ Σημαῖες μεσίστιες.

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2004

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ΚΑΙ ΤΟ ΓΡΑΝΙΘΗ

“Όλοι μας ξεκινοῦμε ἀπ’ τὴ βαρύτητα

ἔχοντας ὑποσυνείδητο καημὸ

τὴν ἀλληγορία.

Δὲν ἔχει σημασία πόσο συχνὰ ἀλλάζουμε πρόγραμμα

καταθέτοντας βραχυπρόθεσμους ὅρκους

γιὰ νὰ ἐξαπατοῦμε ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

ὥς πρὸς τὸ ἄλκιμο τῆς οὐσίας

πρὸ παντὸς τῆς μορφῆς.

Ποτὲ ἡ ἀπελευθέρωση δὲν ἦταν ὁρατὴ

ὅσες κι ἂν ὑπολογίζαμε συμμαχίες

ὀριζοντίως ἢ κατακορύφως·

μόνη φιλοδοξία ἐπιεικῶς θεμιτὴ

νὰ μὴ φανοῦν τὰ πόδια μας παραπαίοντα

ἀνάμεσα στὸ σύννεφο καὶ τὸ γρανίτη.

Sydney-Brighton Le Sands 13-10-2004

ΑΜΦΙΒΟΛΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ

Τὰ μαῦρα κάποτε καὶ τὰ φαιὰ
ἦταν τὸ ἔνδυμα εὐλαβῶν ρασοφόρων
δὲν χρειαζόταν νὰ τοὺς δεῖς μπροστὰ στὸ θυσιαστήριο
μὲ ἄμφια κόκκινα ἢ λευκά
γιὰ νὰ πιστέψεις πὼς μπορεῖ καὶ νὰ γίνουν
κινούμενοι στύλοι πυρὸς
νεφέλες φωτεινὲς ποὺ σὲ κρίσιμη ὥρα
θὰ ὀδηγοῦσαν τὸ πλῆθος εἰς νομὰς σωτηρίους.
Χάνοντας σήμερα τὴν ἐμπιστοσύνη στὰ σώματα
τὰ χρώματα ἔγιναν γιὰ μᾶς
ἀμφίβολα χαρακώματα
καὶ κανεῖς πιά δὲν ξέρει
ἀπὸ ποῦ νὰ προστατευθεῖ...

Sydney-Brighton Le Sands 14-10-2004

ΟΤΑΝ ΣΥΜΦΕΡΕΙ Η ΣΥΜΦΟΡΑ

“Ὡς τὰ πενήντα ζοῦμε οἱ πιὸ πολλοὶ
ἐρήμην τοῦ θανάτου
λές κι ὅ,τι γίνεται στὸ σπίτι τοῦ γείτονα
συμβαίνει σ’ ἄλλο πλανήτη.
Εὐχὴ λοιπὸν νὰ πέσει συμφορὰ
στὸ δικό μας σπίτι
μήπως καὶ δοῦμε ἔστω ἀπ’ τὸν φεγγίτη
ἐλάχιστο κομμάτι οὐρανό.

Sydney-Brighton Le Sands 18-10-2004

Ο ΑΦΗΡΗΜΕΝΟΣ

Χρόνια τὸ ψάχνω
μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ βρῶ
ποιὸς κι ἀπὸ ποῦ μποροῦσε νὰ τὸν
ἀφαιρέσει
τὸν ἄνθρωπο ποὺ πρὸ λίγου ἦταν μαζί μας
κοίταζε, ἄκουε, συνομιλοῦσε
μὰ τό 'βλεπες πῶς δὲν ἀπαντοῦσε
σ' αὐτὰ ποὺ λέγαμε.
Ἄν ὅμως «ψάχνω» σημαίνει «ψαύω»
ἡ αἰτία βρίσκεται στὴν ἀφή μου
εἰς ἀπόστασιν χειρὸς
ἀρκεῖ τὸ χέρι μου νὰ 'ναι μακρὺ
ν' ἀκουμπήσει στὸ βάθος.
Ἐκεῖ τὸν βρῆκα τὸν κλέφτη
τὸν ἀδίστακτο
τοῦ ἀφηρημένου συνομιλητῆ
τοῦ ἀκρωτηριασμένου συντρόφου.
«Ἐγνοια» τὸν λένε τὸν ἄρπαγα λογισμὸ
ποὺ ἀποψιλῶνει τὸν ἄνθρωπο
ἀφοῦ συνεχῶς τὸν ἀποσυνδέει
ἀφήνοντάς τον ἔκθετο
στὴ μέση τοῦ δρόμου...

Sydney-Brighton Le Sands 20-10-2004

H NEA KΛΙΜΑΚΑ

Τόσα χρόνια δὲν πρόσεξα ἐδῶ
 τὶς πευκοβελόνες
 στὸ Great Keppel Island ἀνέκαθεν κυριαρχοῦν
 ἡ θάλασσα, ἡ νέφωση κι ἡ ἀλευρώδης ἀμμουδιά
 μὲ τοὺς πελώριους βράχους νὰ ἐποπτεύουν
 τὶς γειτνιάζουσες συνεχεῖς κατολισθήσεις
 ὅπου ὁλόκληρα δέντρα μετατρέπονται αἰφνιδίως
 σὲ ὀριζόντια φραγὴ
 κόβοντας τὸν ἡμισέληνο περίπατο
 σχεδὸν στὴ μέση.
 Ἴδου λοιπὸν πῶς διδάχθηκα
 τὴ νέα κλίμακα τοῦ νησιοῦ
 στὸ ἀνάστημα τῆς πευκοβελόνας
 μὲ νικημένες ὅλες τὶς ἀντιστάσεις
 ὅμως χωρὶς ν' ἀλλάξει κατ' οὐσίαν τίποτε
 στὸ παλιὸ γινώριμο τοπίο.

Great Keppel Island 12-11-2004

ΜΕΤΕΩΡΙΣΜΟΙ

Βαρύθυμο τὸ δειλινὸ δὲν λέει νὰ νυχτώσει
κάποιος ἀόρατος δαίμονας εἰσηγεῖται
πίσω ἀπὸ τὰ διαλυόμενα δυτικὰ νέφη
αἰφνίδια ἀνατροπὴ τοῦ σκηνικοῦ
ἀναβολὴ ἐπ' ἀόριστον
ἂν ὄχι καὶ πλήρη ματαίωση τοῦ προγράμματος.
Ὅμως ὁ Derek μὲ συμπληρωμένα τὰ 86
στρώνει ξανὰ μονάχος τὰ τραπεζάκια του
γιὰ τὸ ἐπόμενο πρωινὸ
χωρὶς νὰ μπορεῖ τίποτε νὰ προβλέψει
γιὰ τὴν ἀμφίβολη πελατεία τῶν backpackers.

Great Keppel Island 14-11-2004

Η ΠΡΩΤΗ ΧΡΗΣΜΟΔΟΤΗΣΗ

Ἡ ροή τῶν φυσικῶν φαινομένων
διαπιστοῦται συνήθως ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς.
Ἄν οἱ ἀνθρωπολόγοι εἶχαν προσέξει
ἀρκούντως τὸν ὑπαινιγμὸ
ἢ ἀνθρωπότητα ἴσως θὰ ᾔχε διδαχθεῖ
μιὰν ἄλλη γλῶσσα:
Ὅχι ἀπλῶς τὸ «μηδὲν ἄγαν»
ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ ποτὲ
«ἄνω ποταμῶν»!

Great Keppel Island 18-11-2004

ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΙΑΣ

Ἄραγε πόσα λόγια ἔχουν ἀποδέκτη;

Τίτος Πατρίκιος

Κανείς δὲν θὰ ἠέλε νὰ θίξει τὸν ποιητὴ
ποὺ εἶναι ἤδη ἐκ γενετῆς πληγωμένος
ἀπ' τὴν εὐαισθησία καὶ τὴ μοναξιά.

Πάντως τὸ ἐρώτημα γιὰ παραλήπτη ἢ ἀποδέκτη
μοιραῖα μεταθέτει τὴν ποίηση
ἀπὸ ἀνυστερόβουλη κραυγὴ ὁδύνης
σὲ ὑπολογισμένη συναλλαγή.

Τὸ ἄνθος ποὺ μοσχοβολᾷ κάθε Ἀνοιξή
πάνω σὲ ἀπόκρημνο ἀπροσπέλαστο βράχο
θὰ ρωτοῦσε ποτὲ ἂν θὰ ὑπάρξει ρουθούνι
νὰ συλλάβει τὴν εὐωδία;

Καιρὸς λοιπὸν κι οἱ ποιητὲς νὰ μετροῦνε τὰ λόγια τους
ὄχι ἀνάλογα μὲ τὴ ζήτηση
πρόκειται ἄλλωστε γιὰ συμπτώματα μιᾶς ἀρρώστιας
ποὺ καταγράφονται γνησιότερα ὅταν δὲν τὴν ξέρεις.

Great Keppel Island 19-11-2004

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ SEPTUAGINTA

Κοιτοῦσε ἀπ' τὸ μπαλκόνι τὴ θάλασσα
καὶ στοχαζόταν τὸν οὐρανό.
Ἀφανῆς γόνος τυραννισμένης γενιᾶς
δὲν ἤθελε νὰ θυμᾶται τὴ Μετοικεσία Βαβυλῶνος
μήτε ν' ἀκούει γιὰ τὶς δυναστεῖες Φαραώ.
Τῶν Προφητῶν ὁ λόγος στὴ Septuaginta
εἶχε πάρει ἐμφανῶς ἄλλες διαστάσεις
χωρὶς νὰ χρειάζεται Νομοδιδασκάλους
ἢ Γραμματοεισαγωγεῖς
πρὸ πάντων ὅμως δὲν ἀνεχόταν ἔπαρση
προγονολατρίας
μήτε στρεβλώσεις φυλετισμοῦ.
Μιὰ γλώσσα τόσο ἱερῆς ἐπιμιξίας
πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ συνυπάρξει
μὲ λιμνάζοντα ὕδατα;
Ἐφερνε πίσω ὡς «πνοὴ βιαία»
τὴν πρώτη αὐρα τῆς Γενέσεως
καθὼς πνεῦμα Θεοῦ ἐφέρετο πάλι ἐπάνω
τῆς Ἀβύσσου
κι ὁλόκληρο τὸ γένος τῶν βροτῶν
γινόταν ἄλλη μιὰ φορὰ λαὸς Ἐξόδου!

Great Keppel Island 19-11-2004

ΣΤΙΓΜΗ ΚΙ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Κάθε στιγμή
είναι πίστωση μιᾶς ώρας.
Κάθε ώρα
είναι μιὰ ωραία αἰωνιότητα.
Καὶ τὴν αἰωνιότητα μπορεῖ νὰ τὴν χάσεις
ἀπὸ τὸ λάθος μιᾶς στιγμῆς!

Great Keppel Island 19-11-2004

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΟΥΛΗΚΙ

Κατὰ κανόνα ὁ νοήμων ἄνθρωπος
δὲν πάτησε ποτὲ σκουλήκι
ὅσο συχνὰ κι ἂν τὸ βρῆκε στὸ δρόμο του
νὰ σέρνεται ἀπὸ τοὺς ὑπονόμους ἕως τὰ δέντρα
χωρὶς μιὰ φορὰ τὸ προνόμιο νὰ ἀτενίσει
τὸν ἑναστρο οὐρανό.
‘Ο νοήμων ἄνθρωπος πάνω ἀπ’ ὅλα
θυμᾶται
καὶ μετρᾷ
καὶ κρίνει:
Γιὰ τὸ σκουλήκι ὁ δρόμος εἶναι σκολιὸς
καθὼς ὅλο τὸ σῶμα του συνεχῶς ἐφαπτόμενο
σὲ ἀπροσδιόριστες ἐπιφάνειες
ἀπαιτεῖ ἀνάσα διπλοῦ ὀξυγόνου
γιὰ νὰ ὑπερνικηθοῦν οἱ ἀντιστάσεις
σ’ ὅλα τὰ κύτταρα τῆς ἀδράνειας...

Great Keppel Island 23-11-2004

ΣΤΟΝ ΦΡΑΧΤΗ ΤΟΥ ΎΠΕΡΠΕΡΑΝ

*Κι' ἡ γοργόνα χαμογελαστή οἰκοδέσποινα
ὑποδέχεται τοὺς πνιγμένους...*

N. Σπανός

Ἐκτιμῶ τὴν ἐλευθερία ἰδιαιτέρως στὴν ποίηση
ὅμως δὲν θὰ καταλάβω ποτὲ
αὐτὲς τίς κατὰ μέτωπον ἀρνήσεις
στὴν ἴδια τὴ ζωὴ
γιὰ νὰ διεκδικήσουμε δῆθεν μεγαλύτερη ζωντάνια
ἂν ὄχι καὶ πρωτοτυπία
μὲ στίχους ἄμεσης ἀνατροπῆς.
Οἱ γοργόνες δὲν ὑποδέχονται τοὺς πνιγμένους
γιατὶ τὸ πρῶτο ποὺ κάνει ἡ γοργόνα
ὅσο φιλόξενη κι ἂν εἶναι
ρωτᾷ γιὰ τὸν Μεγαλέξανδρο
ἂν πέθανε ἢ ζεῖ!
Ἀλλὰ οἱ πνιγμένοι, ὡς γνωστὸν δὲν ἀπαντοῦν
δὲν μποροῦν ν' ἀπαντήσουν
μονάχα σιωποῦν
περιμένοντας ν' ἀποκτήσουν
περισσότερες γνώσεις
στὴν ἀσύμβατη γλῶσσα τοῦ ὑπερπέραν
καὶ τότε μόνο ξεπερνοῦν τὰ ἀπλὰ ψελλίσματα
ἀπὸ χαραμάδες ὀνείρων.

Melbourne 25-11-2004

ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ

“Όταν ἀκούσεις ἔφυγε νὰ ξέρεις ἀνελήφθη
ἀδιάφορο πού δὲν ἦταν ὁ Χριστὸς
μήτε ὁ Προφήτης Ἡλίας.
Τὸ παθητικὸ ρῆμα ταιριάζει
περισσότερο στὸν κοινὸ θνητὸ
πού ποτὲ δὲν πῆρε πρωτοβουλία
χωρὶς ν’ ἀμαρτήσῃ.

Sydney-Brighton Le Sands 30-11-2004

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΜΟΥ

Ἵγρὸ τὸ πορτραῖτο μου
καὶ δὲν προφθαίνω
νὰ συγκρατήσω τὴ ρευστότητά του
καθὼς μετακινουῖμαι σὲ ἀνώμαλες
ἐπιφάνειες
ψευδεπίγραφες ισόπεδες διαβάσεις.
Ἀκόμη κι ὁ ὑδράργυρος μπορεῖ νὰ καυχηθεῖ
γιά ἰσχυρότερη ἀντίσταση
ἀφοῦ μονάχα στὴ θερμοκρασία ἐνδίδει
ἐνῶ ἐγὼ ἂν καὶ τελείως ἄσχετος
μὲ ψεῦδος καὶ ἄργυρο
ἀδυνατῶ ἓνα λεπτὸ νὰ ἰσορροπήσω!

Sydney-Brighton Le Sands 2-12-2004

WATERFRONT

Τὸ σπίτι πουλιόταν σὲ τιμὴ εὐκαιρίας.
Ἡ χήρα ποὺ τὸ κληρονόμησε
χωρὶς παιδιὰ
εἶδε μεμιᾶς τὸ πλεονέκτημα
ἀνεστραμμένο.
Τώρα ὁ τεράστιος ὑγρὸς καθρέφτης
μέρα καὶ νύχτα δὲν ἀντακαλᾷ
παρὰ μονάχα πικρὰ φαντάσματα
ποὺ δὲν μιλοῦσαν
δὲν ἰσορροποῦσαν
συνεχῶς ὀρχούμενα...

Sydney-Brighton Le Sands 8-12-2004

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ

Ἐσὺ δὲν ξέρεις νὰ μιᾷς
μήτε συνδιαλέγεσαι.
Ξέρεις μονάχα νὰ καταναλώνεις
καὶ νὰ φέρνεις τὴ σιωπὴ
ἐκεῖ πού πρὶν περάσεις ἄνθιζε ἡ ζωὴ
εὐγενεῖς ἀντιστάσεις.
Ἐπρεπε νὰ τὸ ξέραμε ἐκ τῶν προτέρων
πὼς ὁ ἀγώνας θά 'ταν ἄνισος.
Δὲν βλέπαμε πὼς εἴχαμε μόνο μιὰ γλῶσσα
ἐνῷ ἐσὺ διέθετες πολλὰς
ποὺ πολλαπλασιάζονταν μάλιστα ἐν προόδῳ;
Ἀλλὰ κι ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ δική μας γλῶσσα ὑγρὴ
ὕετιζουσα
οἱ δικές σου πύρινες
χαλασμός ἐν καμίνῳ!

Sydney-Brighton Le Sands 9-12-2004

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΔΑΦΟΥΣ

Δέν εἶναι ἀνάγκη νὰ ποῦμε ὁλόκληρη
τὴν ἱστορία
ἀδιάφορο ἂν πρόκειται νὰ μιλήσουμε
γιά τραγωδία ἢ θρίαμβο.
Οὕτως ἢ ἄλλως οἱ ἀνθρώπινες ἱστορίες
ποτέ δὲν τελειώνουν
κι ἄς ὑπάρχουν πάντα ἀφελεῖς
ποῦ περιμένουν
τὸ λεγόμενο happy end
ξεχνώντας πὼς ὅλα ἐξαντλοῦνται πολὺ πρὶν
ἀπ' τὸ τέλος
ὅλα ἐξαφανίζονται πρὶν ἀντικρίσουν
ἔστω καὶ πόρρωθεν
τὸ λεγόμενο τέλειο.

Sydney-Brighton Le Sands 10-12-2004

Η ΚΡΥΦΗ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Ήταν ἀφελείά μας νὰ πιστέψουμε
πὼς τὰ λουλούδια δὲν εἶχαν ἄλλη ἀποστολή
παρὰ νὰ ἐξωραΐσουν τὴ ζωὴ μας:
Χρώματα καὶ ἀρώματα ἀπέραντης ποικιλίας
σχήματα ἀσύμμετρα καὶ βάρβαρες παραμορφώσεις
ἐπινοημένης αἰσθητικῆς.
Ὅμως ἡ κρυφὴ σκοπιμότητα τῶν λουλουδιῶν
ἴσως ἡ πρώτη τους εὐεργεσία
ἦταν νὰ μᾶς παρηγορήσουν μὲ τὸ δικό τους παράδειγμα
γὰ τὸ πόσο γρήγορα ἡ ὁμορφιὰ
βασιλεύει στὸ θάνατο...

Sydney-Brighton Le Sands 17-12-2004

Η ΑΝΑΡΘΡΗ ΘΥΕΛΛΑ

Ἀναμαλλιασμένο τὸ δέντρο
    μέσα στὸν ἄνεμο
θύμιζε Προφήτη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης
    ποὺ ὁ οἶστρος του δὲν σ' ἄφηνε νὰ καταλάβεις
        ἂν ἐξετόξευε εὐχὲς ἢ κατάρεις.
Τί σημασία ὅμως μπορεῖ νὰ ἔχει τὸ δέντρο
        ὁ ἄνεμος ἢ ὁ Προφήτης
μπροστὰ στὴν ἀναρθηρὴ θύελλα τῆ δικῆ σου;
Ἄν αὐτὴ δὲν σοῦ ξέσκιζε τὸ στῆθος
    θὰ περνοῦσε ἀπαρατήρητο
τὸ ἀναμαλλιασμένο δέντρο
    μ' ὅλους τοὺς πιθανοὺς συνειρμούς...

Sydney-Brighton Le Sands 19-12-2004

ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΠΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΙΣΤΟΥΣ

Δὲν εἶναι μόνο τὰ καινούργια πράγματα
 πού ἔχουν ἀξία!
 Ἡ σχέση τους μέ τὰ γύρω ἀδοκίμαστη ἐν πολλοῖς
 ὑπό-θεση ἀτεκμηρίωτη
 ὑπό-σχηση ἀμφιβόλων πιθανοτήτων
 θέση καί σχέση κρυμμένη
 κάτω ἀπό μιὰ ὑπο-τιθέμενη μασχάλη
 ἐξόχως φανταστική.
 Κύριος οἶδε ἂν θά λειτουργήσῃ ποτέ
 καί σέ τί βαθμὸ θά τελεσφορήσῃ
 κίνηση σέ βραχίονες καί νευρῶνες
 μουσικὴ ἁρμονίας
 ὥς τὰ ἀκροτελεύτια δάκτυλα.
 Τὰ καινούργια πράγματα συνεπῶς
 ὀρθος ἐναγώνιας σιωπῆς
 ἀνοιχτὴ δέηση γιὰ πιστοὺς καί ἀπίστους
 μήπως συντελεσθεῖ ὁ τοκετὸς πού θά δείξει
 ὁλόκληρο τὸ σῶμα τοῦ παγόβουνου.

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-2004

ΑΔΙΟΡΑΤΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Ἡ δυσφήμιση τοῦ θανάτου
εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή!

Γ. Τριανταφυλλίδου

Τὸν εἶδα νὰ ρουφαεῖ τὸ αἷμα
ἀπ' τὸ πληγωμένο του δάκτυλο
ὅπως τὸν εἶχε δεῖ ἡ μάνα του
νὰ θηλάζει τὸ γάλα
ἀπ' τὸν ζεστό της μαστό.
Ποιὰ ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὶς δυὸ εἰκόνες;
Δὲν μεσολάβησε ἡ ἐνηλικίωση;
Μήπως θὰ ἔπρεπε κάποιος νὰ ἐρευνήσει
γιὰ συνεχεῖς ἀδιόρατες διαδρομὲς
ἀπ' τὸ γάλα στὸ αἷμα καὶ τ' ἀνάπαλιν;

Sydney-Brighton Le Sands 28-12-2004

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Νεύματα γιά τόν οὐρανό	9
2. Ἀνθρώπου ἀνάβας	10
3. Ἐπιμνημόσυνο	11
4. Ἀρχή καί τέλος	12
5. Ὁ χορευτής	13
6. Μετά τήν καταιγίδα	14
7. Περὶ ἀγγέλων	15
8. Προσδοκίες τυφλῆς οὐτοπίας	16
9. Σὲ ριζιμιό χαράκι	17
10. Σχεδὸν προσωπογραφία	18
11. Καταγγελία ἀνάγλυφη	19
12. Χωρὶς ἐπιφυλάξεις	20
13. Ἀνθρωποι καὶ θεοί	21
14. Ἀμφίβολο πρωτεῖο	22
15. Πάλι τὰ λόγια μας	23
16. Ἡ ὀργανικὴ συνέχεια	24
17. Ἡ προίκα τοῦ διαβόλου	25
18. Τὰ ὑπόλοιπα στὸν δικαιοῦχο	26
19. Τὸ πράγμα	27
20. Ποιὸς θὰ λυτρώσει τὸν ἄθῳ;	28
21. Μαυσωλεῖα πτωμάτων	29
22. Ὁ περίγυρος	30
23. Ὁ βιότοπος τοῦ ὄνειρου	31
24. Ἀναλογίες εἰκόνων	32
25. Τὰ ἀσυνόδευτα	33
26. Τὸ νόημα εἶναι νεῦμα	34
27. Ὁ γείτονάς μου ὁ Καλυμνίος	35
28. Σὰν τὸ παιδί	36
29. Ἄλλος ὅρος συγκρίσεως	37

30. Πέρα από τὸ DNA	38
31. Νυχτερινὸ στιγμιότυπο	39
32. Ὑπὸ ὀξείαν γωνία	40
33. Ἡ κατασχὺνὴ τῶν κλητῶν	41
34. Ἀνεκπλήρωτο χρέος	42
35. Κρεῖσσον τὸ σιγᾶν	43
36. Νοσημάτων ἀλεξιτήριον	44
37. Κύριε τῶν Δυνάμεων	45
38. Ποιὸς ξέρει	46
39. Ἀνταύγειες θείας οὐσίας	47
40. Ψάχνω ἓνα μῦθο	48
41. Στὸ σκληρὸ μεσημέρι	49
42. Ὁ «ξερόλας»	50
43. Νυμφίος ἀνύμφευτος	51
44. Δίχως Ἑσένα	52
45. Τοὺς φτάνουν οἱ τύψεις	53
46. Τὸ τετράγωνο καὶ ὁ κύκλος	54
47. Διψασμένο γεράκι	55
48. Ἐλευθερία θεμιτή	56
49. Τὸ μανταρίνι	57
50. Ὅρισμοὶ καὶ ἀνιχνεύσεις	58
51. Ἀπαισιόδοξο	59
52. Οἱ Ἕλληνες	60
53. Ἀνήκουστη ἀνατροπή	61
54. Τί εἶμαι καὶ τί δὲν εἶμαι	62
55. Ἡ μεγάλη πράξη	63
56. Οἱ ἄνθρωποι	64
57. Γιὰ μεγαλύτερη ἐλευθερία	65
58. Ἡ πρωινὴ εἰρωνεία τῶν θεῶν	66
59. Μακάβρια προϋπόθεση	67
60. Οἱ χρησμοὶ τοῦ χοῦκοῦ	68
61. Ἀθήνα 2004	69

62. Σπηλαιώδη τοπία	70
63. Ἀνεμιαῖον γένος	72
64. Ἡ τιμὴ τῶν δωρημάτων	73
65. Τῆς νύχτας τὰ συνώνυμα	74
66. Συνταγὴ γιὰ τοὺς ἄστεγους	75
67. Τὸ πρωτεῖο τῆς βροχῆς	76
68. Τὰ γιασεμιά τῆς ἐπόμενης αὐγῆς	77
69. Στὸν ἀστερισμὸ τοῦ Ἑνικοῦ	78
70. Ὁ βιασμένος ἀέρας	79
71. Ἀνεκπλήρωτη ἐντολή	80
72. Θεοδικίας παράμετροι	81
73. Ὁ πεζόδρομος	82
74. Αἰφνίδιος θάνατος	83
75. Θεσμογονία	84
76. Ἀμφίβολο προνόμιο	85
77. Ἐνθέως ταπεινωμένοι	86
78. Ποτὲ δὲν ἀρνήθηκα	87
79. Μνήμη θανάτου	88
80. Οἱ ρέουσες φωτοσκιάσεις	89
81. Γάντια χειρωναξίας	90
82. Σὰν τὸν Οἰδίποδα	91
83. Ἕνα βαθὺ ρυάκι	92
84. Κεχηγῶς	93
85. Δίχως ὄνειρα	94
86. Τὸ ρίγος τῆς στιγμῆς	95
87. Ὑπάνθρωποι	96
88. Πρόγραμμα καὶ διάγραμμα	97
89. Ψυχὴ καὶ σῶμα	98
90. Ἀπομυθοποίηση	99
91. Διερχόμενη ἡβη	100
92. Ἄν ἔλειπαν οἱ ποιητές	101
93. Ἀνάμεσα στὸ σύννεφο καὶ τὸ γρανίτη	102

94. Ἀμφίβολα χαρακώματα	103
95. Ὅταν συμφέρει ἢ συμφορά	104
96. Ὁ ἀφηρημένος	105
97. Ἡ νέα κλίμακα	106
98. Μετεωρισμοί	107
99. Ἡ πρώτη χρησιμοδότηση	108
100. Τὰ συμπτώματα τῆς ἀρρώστιας	109
101. Τὰ τέκνα τῆς Septuaginta	110
102. Στιγμὴ καὶ αἰωνιότητα	111
103. Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ σκουλήκι	112
104. Στὸ φράχτη τοῦ ὑπερπέραν	113
105. Πρωτίστως συνέπεια	114
106. Τὸ προτραῖτο μου	115
107. Waterfront	116
108. Διάλογος μὲ τὴ φωτιά	117
109. Ἀναγνώριση ἐδάφους	118
110. Ἡ κρυφὴ σκοπιμότητα τῶν λουλουδιῶν	119
111. Ἡ ἀναρθρὴ θύελλα	120
112. Δέηση γιὰ πιστοὺς καὶ ἀπίστους	121
113. Ἀδιόρατες διαδρομές	122

